

AUTHOR _____

NO. 5675

TITLE _____

סקו"י במעלים
בנימצי"ס בקן ס'רד

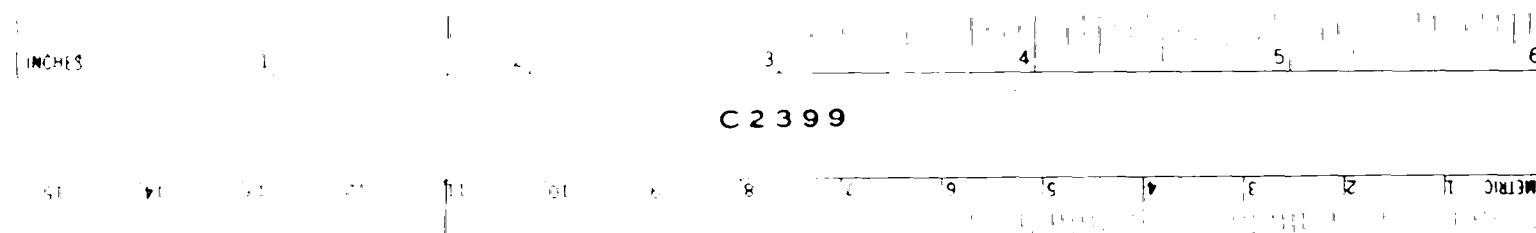
RR _____

IMPRINT 1648

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

CALL NO. _____

DATE MICROFILMED _____

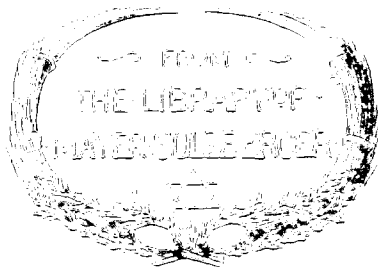

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

AN EASTMAN KODAK CORPORATION

Handwritten text in Hebrew script, possibly a list or index, including numbers and words like "תהיה" and "מנע".

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

~~XXXXXXXXXX~~

Opera California

408
210

648

1894
16-8

- 246

דברי חיים

הנמנעים כבן סורה

ודברי הוי"ש - פשה

הרי"ק

ועוד מדכה קדושה אפרים
לדרכי פשעון השומרים ישום

שנת תר

שנת תר

1048

DD

Dear Mother
I received your letter
of the 10th and was
glad to hear from
you.

I am well and hope
these few lines will
find you the same.

I have not much news
to write at present.

Love
Simon

Simon

Simon

דברי וינים י"א ע"ה רבקה ע"ה

בבית מדרש זמנים בנה לרבותי ישראל
 למנוחם מקץ שלוש שנים לאחר שנת
 תש"ח חלש'יחד והנה בתלום זמן
 אחד עמד לנגדנו עמדו מחזיקים קשה מעלה כל
 דרי מורים אנשים ונשים וטף כבד אחד
 של החזונים והיה משים כבד בשניה שלם אחד
 ומכריע הסלה לכל מברו וחזק משתחה ומתרחק
 כלבו הפלא הגדול הזה ויקן פרעה והנה חלום
 ויקבץ לכל חביו מברו זאת כל הדומיו ויבשר
 פרעה להם את חלומו ויידעו כל העם מאדמן
 החלום עתה שבה אחד מן השרי לפני המלך ויאמר
 לפניו זה החלום פרעה גדולה היא למנוי ובהלה
 ויאמר לו המלך ומה היא ויאמר לו בן יולד בבני
 ישראל שיתריב כל מנרים ויעתה מרובי המלך
 חועך ענה טובה שפחה שכל בן שולח בישראל

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyright to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

כ ה ח א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט

שיהרגו אותי ואולי לא יקום זה ההלום ויטב
הדבר בעיני פרעה ובעיני עבדיו ויקרא מלך
מנרי למילדו העבריות ונו ותירחן המילדו ונו
כי חיות הנה דומות לחיות ואינן נריכות למילדו
וינו פרעה לכל עמו ונו ויהי כאשר שמע בני
ישראל את הדבר וכוזה אשר נזה פרעה להשליך
הבנים היחודה ופרשו מקניהם ומקנתם לבקו
בהם ללדת בנים ותעזובנה ילדיהן על פני הסד
ויי אשר נשבע לחבותיה לתת זרעם בעפר הארץ
שלת להם מלחכיו לרחוק מותם לסובם ולהחיתול
ולשים ב חלוקי חבנים מין יונק חלב ומין חובל
דבם מגדל שמרותיו עד חרכבותיו למען יתכסה
מהם לענני ולפנקו בחמלתו עליו ויהי כחמול
ה"סי עליהם ובקש להרבותם על פני כל הארץ
זזה לתבל חרנו לקבל חותם ומשמרם עד שיגדלו
ואחר כך ותפתח הארץ אתפיה ותקח אות ויעבו
פעשכה חרץ וישובו חים אל חביו וחל משפחתו
לבקנבם ועוד היו עומין סוכות בקרקע

הארץ

הארץ וסומנין אותם עם ויהיו המצרי חורשין על
גביהן וחינן יכולין להזיק בהבתיב על גבי חרשו
חורשים החרבו למצותם :

אויי לוי היה בארץ מצרים וישמו עמדם בן
קהת בן לוי בן ישראל ועל האיום ויקח את יוכבד
דורתו לו לאש וההרהרשה וילד בת ותקד שמה
מרים בני בעת ההיא החלו המצרי בני חם למרוד
חיי בני ישראל ותהר עיר וילד בן ותקרא שמו
אהרן בני בימי ההדיון החל פרעה לשפך דמי
זכרים ארונה ומהם השליך לים וני המה חמד
עליהם ולא נח אחת מהם מחמד היו משליכים
הימורה היה מחייתם מהק בה וחר היו משליכי
בשרה היו חבלכלום חותם מלמדי השל ומגילין
אותם ומבתי חותם לחכותם בחורים גדולים
ויהי כהשיע דבר המלך ודתי להשליך הבנים
היאורה ורבי מעמי הארץ היו עורשים מלכותיהן
זיפר גם כן עמר מאשקו ויהי בעת ההיא מקנה
שלישטי ותהי רוח חלדים על ערום ותנב בתוך

הבית הזה בן ימים מלך לאבי ולמלך בפעם
הנחת פיוצם את ישראל מיד מצרים ויש
כשמוע עמורם את דברי הילדה ויקח את אשתו
אשר פירש ימנה בעת הצורה מקן ב' שנים
ויהי מקן ששה חדשים ויהרר ויער בן וכינת
לידתו נחמלח כל הבית ויהיה בנולה מאו השמש
והירח בעת וזמנה ותרם האש את הולדו עוב
הוא וכחמד למרחת ותפנהו ב' ימים בחד
משכבה * בימים ההם העביר מור כל מצרים
לאחד שם היוצרים ותלכבה נשו מצרים הרעה
בטן אשר שם בני ישראל ותשאמה בוריהם על
כתפיהם עד לא ידעו לדבר ובלדת האם היוצרים
את הילד ותפון את בנה מפני המצרים לכל
ודעו המצרים עת לדתם לבלתי השחיתם * והיו
באות נשו מצרים בושמה וילדיהם אתם וככה
המצרים בבית העברו והיה הילד תמחר מצומ
בלאפו והילד העברי ספיקו בחד המשכבה ענה
אות ככתבו וכלסוכו וסוד סולכות המצרות

ומגודות

[Handwritten notes and scribbles in the bottom right corner, including a circular stamp.]

ומיחדת לבעלתון ופרעה היה סולח מוטריח
 ולקח אותם יבוי במשלם חדשים אשר ילדה
 יוכבד את הילד ויודע הצבד בוחה פרעה
 ותמחר האשה טרם צד השוערים ותקח תבת
 גומא ותיקם סביבה את הילד ותשם בסוף על שפת
 היאור • ותתנב לחותו מרחוק וישלח אלפים
 חום גדול וערב בכל ארץ מצרים ויבער במר
 האדם כחום השמים בנגבורתו ויטל להם
 מרוב החום • ותרד בת פתח לרסוק על היאור
 ונסככלם מצרים במספר יזה • ותרא בת
 פרעה התיבה שפיה על גבי המים ותשלח את
 אחיה ותקחה ותפתח ויעלהו את הילד והיו
 באות נשי מצרים ההולכות על שפת היאור
 להניקו וכל רעה להניקו מאת השם הית זאת
 להשיבו אל שרי אמו ותאמר אחותו לבת פרעה
 הילך וקראתי לך אשה מינק מן העבריו ותאמר
 להלכו ותלך ותקח לאמו ותאמל לה היליכי את
 הילד והניקוהו לי ואמל אתן את שטרך ב' כספים

ד ה א ז i לומ

ליום ויסי מקץ שנתם וימים ותבואתו לבת פרעה
ותהי לה לכן ותקח שמו משה כי מן המי מסייתו
ואכיו קרא לו חמר כי בעבורו נחמר עם אשתו
ואמו קרא לו יקותיאל כי הניקתהו משדים ואחותו
קרא לו נדר כי נדרה סקרנו אל היאר לראותמה
י הא בסופו ואהרן קרא לו אבי צניח כי צניח אבי
את אמי והאשיבה בעבור זה יקרת זקנו קרא לו
אבי גרופ כי בעבורו נדר אלהים פרץ כישראל
אשר לא הוסיפו עוד המצריים להשליך בנו היאר
ומניקתו קרא לו אבי סוכו כי האלהים ונפינהו
בסוכה מריב המצריים וישראל קראו לו שמעיה
בן נתנאל כי בימיו שמע אלהים את נחמת בשכ
השלישי ללדת משה ופרעה יושב על השלחן לאכל
והגבירה יושבת ממינו ובתיה בת פרעה משמאלו
ושריו ועבדיו יושבו לפניו והנער יושב עם בתיה
בתו ויוסט הנער את ידו ויקח העטר מעל ראש
המלך וישם אותה על ראשו ויבחר המלך והשריו
על הדבר הזה ויתמהו איש אל רעהו וישן בלעם

הקובס

הקובץ אחד מקדושי המלך ומייצגיו ויהי זכור
כח מדוני המלך החלום חשי הלכות וחסד צדק
עבדך סלח הרע כי העלם הזה מלחי העברים
הוא ורומ חלשים בו ושחמה יצא זה וחסידים
מכרים ועתה יבנה המלך מהרה ויסירו את צדמו
ויטב הדבר בעיני המלך ומוהבי ויחלם השן
מלאך גבריל ויבא בדמותו משרי המלך ומוהבי
ויאמר לו מדוני המלך לח טיב הדבר להחית נפש
דס נקי כי אין לנער דעת ונעתה טיה ויביאנו חבן
יקרה לפנינו ונחלת אש ואסו יוסיט ידו ויקח החבן
יקרה בידו צים בו דעת וכן מות הוא וכעסה
אמנו משפט ואסו יוסיט ידו ויקח הנחלת בידו
שאן בו דעת ופטור וירמו כל חכמינו ויאמרו טיב
הדבר ויביאו לפנינו החבן והנחלת ויוסט הנער
ליטול החבן והמלאך לחף ידו והחזירה ועל
הנחלת ויביאה לפנינו ויגע ששפתיו ובקרה הלשון
ונעשה כבד פה וכבד לשון ועל זה כילל ויומן
המלך עם יועמו מה נעשה ולכני ישראל אשר הם
גדלים

גדלים בכל יום ואמר לו אמת אדוני המלך הלא
כל הארץ לפניך עשה כנצוב בעיניך ויען כל עם
ויאמר לו מאז היות האומה הזאת כל מעשיהם
במרמה הין ועתב אבות עקב את עשו אחיו ולקח
את בכורתו ויבא אל אביו כעקבה ויקח בדכתי
ויברח אל לבן ונתן לו שתי בנותיו לנשי ושלל את
צאנו וכל נפשות בתו ויטחן אביהם גר בגדר
והכשיל אנשי המקום על אשתו לאמר אחותי היא
ויפל עליהם בהם ולקח כל טובם והלך וכן עשו
בני יעקב לשכם וחמור שאמר להם שימולו והם
מלו ונזיום השלישי בהחתם באביו קמו והרגו
אותם לפי חרב וכוזר ושלל כל נכסיהם ועתה אם
תשמע בקולי אל תהרגם כי חרב רק הרבה עליהם
ענויים קשים שיהיו כלים מאליהם ויטב בעיני
פרעה ובעיני כל עבדיו ויען יתרו המדיני ויאמר
לו אדוני כי מי שלח ידו כהם ונקה הלא ידעת
אם לא שמעת מה נעשה לפרעה על שלקח את
שרה אשת אברהם וגם ליצחק מה עשה לארבעה
מלאכים

מלכים על פן אחיו של אברהם ומה נעשה
ללבן לא היה חרם ששלחירו ונקה ויקטוף המלך
מאד על יתרו המדוני ויאמר לו לך ברח אל מקומך
ויהי אחר כך שהגילו האלהים מיד המצרים ולא
הרפו ויהי משה בבית פרע בלבוס מלכו ואכן
יקדש בראש צבא שרו המלך מנשאים אותו ומקן
חמש עשרה שנה אחר גלל משה בבית פרע הואיל
הנער לראות פני אביו ואמו ויחא כסבלותם וירא
איש מנרד משה איש עברי מחמיו ויהי כראות
המזכה את משה וירן אליו לעזרו כי משה גדול
ונכבד היה בבית פרע ויאמר לו מדוני האיש
המופרי הוה פא אל ביתי לילה ויאסרני ויבא אל
אשתו לפרע ויעדה מבקש פנתי לקחת ויהי כאש
שקע משה הדבר הרע והוה ויפן בה ובה וירא כי
אין איש יקח את המפרי ועל את העברי מיד משה
וישב משה אל בית המלך והאיש עברי שב אל בית
ויהי כשנכ האיש הבית אחר לגרם את אשתו כי
לאגכון לבא עליה אחר אשה הוסימה ותוך

האשה

האשה ותנד לאחי ויבקשו אחי האש להרנו חיב
וימל' ויהי ביו' הב' ויצא משה א אחיו ויר בסבלות
שני אנשים נעים ויאמר לרשע למה תכה רעך
וואמר מי שמך לאיש שר ושופט עלינו הלהרנו
אתה אומר כאשר הרגת את המצרי וישמע פרע'
את הדבר הזה ויבקש להרוג את משה ומצרו
לקוסטינר להרנו ולא שלטה בו החרב ועשה
הקבה גם עמו ונעשה נוארו כעמוד של שיש
והוא שאמר משה כשנולד אליעזר כי אלהי אבי
בעזרי וכו' והוא שאמר לו הקדוש ברוך הוא
כשסרב בשליחותו ואמ' שלח נא ביד תשלח ואמר
לו הקדוש ברוך הוא מי שם פה לאדם או מי
למדך לדבר כשהיית כרוך לפני פרעה על המצרי
או מי ישום אלם מי שם את פרע' אס שלא נתאמן
במנות הריגתך או חרש את משרתיו חרשי שלא
שמעו נמנותו עליך להרגך מי עשאן עורי שלא
ראו כשברחת מן הכירה ונמלטת ומה עשה
שעלת באלהים את מיכאל שר צבא מרום ודמות

בדמות

כדמות שר הטבחים ויקח חרבו את שר הטבחים
כי נהפך דמותו לדמות משה ויחזק המלך ביד
משה ויוציאו ממצרים ויניחם לגבול מצרי רחוק
מהלך ג' ימים וישאר אך ההרץ ויתגבא בתו מצרי
וידבר אל בני ישראל לחמר איש סקונו עיניו
השליכו וכגלגלי מצרים אל תצמחו ה' ד' וימרנו
כי בני ישראל ולא חבו שמוע ויחמר וי
להשמידם
לולי אשר זכר בריתו לאברהם ליצחק וליעקב
ויחזק יד פרעה עליהם לענותם הלך וקשה על
בני ישראל וילחנם עד עת שלח דברו ויפקדם
וכשראה בלעם כי לא נעשתה ענתו ולא ינח
הדבר לפועל לכלו את בני ישראל כפי מחשבתו
הרעה אשר חשב וינח ממצרי וילך לו למלך טיקום
עם שני בניו חנוס וסמרים ומלך טיקום הוא
ומלך ארום בימי ההש' הית' מלחמו בינו ובין כוש
ובין בני קדם וישב מומנו שפי גדול ויכנעו משני
כוש ויהי כנחת טיקום להלחם בבני כוש וינחמו
קדם ויעזוב בלע' הקום בן לבן הפרמי ושני בניו

חגים

אנים וסגבי לשמו את פני וישמחו אל לית הארץ
אמו ויונק בלע עם עם הארץ למרוד בעקר ביקום
לבנותת חותלגב העירה וישמעו אליהם
הארץ וישמעו לו וימליכוהו עליהם ואת בניו
המקיד שרי ואלהם בדחש העם וזב כישו פחמית
משט בדי העד ומן העבר השלישי יספרו באדות
רבי מלא ממבר סביב וישמרום מן סגור סגור
את כל ארץ כגם וימליכוהו על קטנו סגור
רבים בלתיים ואלו ימלא ואלו כל אל העיר יהיו
בשגב ניקום סגור שרי העולם וישמרום וישאו
שניהם ויהיו את אגם העיר נכזה מחד וישאו
איש אל רעהו ויאמרו ראו בני העיר כי אמרנו
בלתימה ויבכהו את חומת העיר וישקו לכלתי
בא אליהם עלכו כמעט ויוסי באשר קרב אל
העיר ויהיו שיערי העיר סגור וישקוהו לשמרום
לפתוח להם לבא העיר והואמרו השערי לפתוח
להם במנות בלעם הקוסם ולא כתבו לבא העיר
וערכו מלחמה פתח השער ויפלו מחיל ניקום

מאה

המלאה זמלמים איש - ויהי ביום השני בלחמו
מעבר הנהר ויבאו שלשים מדמים בוכבי סוסים
דרדק המל ויעביעו בתוך הכורות וימוטו . ויט
המלך לעמית המאודות לעבודתם ויעשו כן .
ויבואם אל מקומות הכורות המים מתבלגלים
ויטבעו עיר ביום ההוא מאתים איש - ויקי
ביום השלישי עבואו מן העבר אשר שם הנחשים
והנמפונים לא יוכלו לקרב אל העיר ויחדגו
הנחשים מהם מפעים וסבעה איש ויחלו להלחם
על כוש וינזר עליה תשע שנים אין יונת ואין בא
ויהו כהיות המצור על כוש ברח משה למצרים
ויבא אל מחנה ניקום מלך כוש וטעה בן שלשים
שנה כבואו אל מחנה ניקום המצור על כוש .
ויהי משה חולך וכל עמהם וימא חן בעיניהם
ויאהבו המלך וכל העמים וכל חיל המלחמה כי
סיה הלך וגדל ומוי קומתו דמתה לתמר ויאהבהו
המלך מאד וישיתו עד נבא ויטבו גם וימלאו

על שאלה המלך ניקמם וימת * ויאמרו עבדיו
מה נעשה אם נעלה מעל העיר ירדנו אחרינו
הכריתו את שמינו ועתה * לנו למן במזר
משוב לארצנו כשוב העם הנכלמים ויועצו יחדת
למלך עליה את משה למלך כי חן כמוהו בעם
ויעשו כן ויתנו לו לאשה הנבירה אשת ניקמם
ונחכו משה את בריתה אלהיו ולא קרב אליה
וישם חרב בינו לכיכה ולא שכב עמה ויהי כיום
השלישי למלכו ויאמרו לו עבדיו הבה לנו ענה
ודבר מה נעשה כי ט שני לא ראינו נשינו ובנינו
ואנו מתרויים לראות ויאמר להם משה אם תשמעו
בקולי תגליחו ותשובו אל בתעכם לשלום ויאמרו
לו כל אשר תצוו נעשה ויאמר להם ההרה לנו
נקחו לכם מאשר יחי החסידה כל אשר זאה מכס
וילכו מהרה ויעשו כן ויאמ להם למדעם לכוד טרד
כדרך בני הבן ויעשו כן ויאמר להם רבו איש
על סוסו ולכשו השריונו וקחו איש כלי מחמתו
וכאו אחרי מן חגד אשר הנחשים שם ובעת אשר

ויחברו

באו החמסים שלישו עליהם אפרזמי ה
ויחברו ונקח העיר וישבו כן ויקדכו אל ה
ויכוה לפי חר בראות כלעם בן צעור כי שלט
העיר עוכן ונחש ופרח כאוי הוא וכניו ויחלוש
מצרי ל פרע וישכו עמו ויטובו איש לביתו וכראת
העם כי המלך הושיע ובענתו הטוב נכבש העיר
ויאחזקו מאד ויירא משה את יי אלהיו ולא יד
מחוקות אבוחיו אברהם יתח ויעקב ומין וסמל
והימים אשר מלך משה על כוש ארבעים שנה והי
היום והוא יושב על פכאז והגבירה יושבת אצל
ותאמר הגבירה לסיים ראו המלך אשר המלכותם
עליכם זה אהבשם שנה לא תרשמי ועתה סימו
עליכם מלך בן ארוביפם ניקבוס כי לו משפט
המלוכה ולא תמלכו עליכם איש נכרי ויחמת
כל שבו החיילים למשה טוב אתה בעיטובי מאד אך
כל עם המדינו יועני להמליך עליה בן מדונהם
ועתה קח לך עטור וכסמים ולך מעמנו ושוכ אל
תקום לטלום מלך משה לאחר מדין וישב על

הבחר 1 2 ב

וי
וי
ד
י

כבוד ולכבוד מדין שעבד בגו' עד אשר הזאיל משם
לכבוד את האיש אל רשע מאין ברא מה ארץ ואר
עם עם אתה ויהי' לנו משה ויהי' לנו כל המונח
במצרים - או אמ' כלבו יתרו זה האיש אשר שלם
ידו בכתר ועת' אקחנו ואמפרהו ביד פרעה וינו
לפלכלנו בלח צר וצמי למאן - זימ' חן כעמי נפרה
בתו ונחמול עליו וככל יום ויום מעת לעת היתה
עמקת לו לחסומון וישב שם ז' שנים ויהי' ימקן
ז' שמי אמ' נפור' לאבי השבוי זה האמור אשר השלכת
לבור זה כמה ימי' ושבתי הלא תהשנו כי ככל יום

כשען עלך א' אותם והיה כך חטא' יאמר לה יתרו
מי שמע כותב' אדם' שלא אכל ושת' זה כמה שנים
עודנו חי הלבנו בבית האסורי' ומנאוהו עומד על
רגליו ומתפלל לשהו ויוציאו משם כיום' הסם נוס
פרע' סייעבדו קול ככל הארץ ההוא שכל מי שיב
ויתלוש המטה שהוא נסוץ כנן שיתן' לו' נפורס
בתו לאשה והיו באים מלכים ושתי' גדולי' גבורי'
אלא יכלו לתלוש המטה ואחר שסוטי' משה מבית
הכלא

סבל ימים מתהלך בנין ורא' שם את האש' מונב' אב
 זה סמפיריון הקוק עליו טפ' הספורם ויתלסות
 זויפקרהו משם במהר ויהי למס' ככס' וישכ' לבי'
 והמטה בידו וכראו יתרו המטה ביד משה תמה
 מאד ויתן לו את צפור בתו לאש ותל' בן ויקר את
 שמו גרשו ומטה בן טבעי ושבע שני כנזיהו מבי'
 הסוהר וצפור הלכה בדרך סנדקניו שרה ורבקה
 זרחל ולאה ותלך בדרך יי' כאשר טוה עליה משם
 בעל' ומטה היה רוע' את נאן ויתרו וא' אמ' לזכור
 השכושא אשר נשבע לאברהם ליוצא ולישק ונרא'
 למטה בסנה השני' וישלחיו לפרעה לעשות אמותות
 זמופתים וישכ' אל חתנו וואמר לו סלכ' ואשככה
 אל אחי אשר במנרים ויקח משה את אשתו ויסו
 בדרך כמלון וישבשהו יי' על דבר אשר לא זכר
 למול את בנו ונפל לפני המלאך ויתקח צפורה כוד
 מחירכו נורים ותמל את בנה ותמלט את בעלה
 ואת בנה מיד המלא' ויאמ' יי' אל הארץ לך לקרא'
 מטה המדברה וישבשהו כהר האלוי' וישק

לו

2

2

3

3

לדוֹמֵה עֲנֵה וְדַל אֶת בְּפִי זֹאת אֲשַׁמְנוּ וַיֹּאמֶר מִי
אֵלַי לֵךְ וַיֹּאמֶר מִשָּׁה לֹא הַלְדִים אֲשֶׁר הֵנָּה אֱלֹהִים
אֲנִי כֹהֵן מִדִּין וַיִּרַע הַדְּבָר מֵאֵל בְּעֵינֵי אֱהֵרָן
וַיֹּאמֶר לְמִשָּׁה עַל הָרֵאשׁוֹנִים אֲמַן מִנְטֵעֲרוּ וְאַתָּה
בְּאַתָּה לְהוֹסִיף עֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מִשָּׁה לְאִשְׁתּוֹ לִשְׂבוֹב
אֵל בֵּית אֲחִיָּה וְתַעַשׂ כֵּן וְאַחֲכֵי בָאוּ מִשָּׁה וְאַהֲרֹן
מִנְרִים וַיִּכְאוּ אֵל בֵּית פִּרְעֹה וְהָיוּ בְּשַׁעַם פִּרְעֹה
שָׁנִי כַפִּירֵי וְלֹא הָיָה שׁוֹ אֲדָם יִכּוֹל לְהֵת קָרִיב לִכְבֹּד
לְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ מִמְּחַדָּם לְפִי שֵׁחִת טוֹרְעִים לְמִי
דְּרוֹחִים עַד שִׁכְבָּא אֲחֻמְנֵי הַכַּפִּירִים וַיִּסְרֻהוּ אֹתָם
וּבַעַת שִׁשְׁמֵעוּ שִׁבְחוּ מִשָּׁה וְהֶאֱרָן שׁוֹמְרֵי הַכַּפִּירֵי
וַיִּתְּרוּ וַיִּקְיָמוּ עַל פֶּתַח הַשַּׁעַר בְּעֵת כְּלֵעַ הַקִּיּוּם
וּבְעֵת מַדְסוּמֵי מִנְרִים וּבְכַח מִשָּׁה וְהֶאֱרָן לְפֶתַח
הַשַּׁעַר וַיַּט מִלֶּקֶת אֶת מִטְהוֹ עַל הַכַּפִּירִים וּשְׂמַחוּ
לְקִרְיָתָם וַיִּכְאוּ אַחֲרָיו וְהָיוּ שׁוֹחֲקִים לְפָנָיו כְּשִׂמּוֹק
קִרְבָּה סְלָכִים עִם אֲרוֹנֵיהֶם בְּעֵת בְּנוּם מֵהַשָּׂדֶה זִכְעַת
שָׂרָה כִּךְ פִּדְעוּ וְעַבְדֵּיו יִרְאוּ מֵאֵל מִפְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
לֵהֶם מִה הַתַּעֲשֶׂה וְמֵה אֶתְּם רֹנִים וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
הַעֲבָדִים

העבדים נקרא עלינו לאמר שלח עמי ויעבדו
אמר להם שובו לפני מחר ואשיבה לכם דבר ויעשו
כן ויבאו הנביאים וילכו אחרי כן קרא פרעה
לחכמים ולחרטומים ולמועונונים ולקוסמים
וכיניהם כלעם ויאמר אליהם המלך כזאת וכזאת
אמרו אלי הנביאים ויאמר להם כלעם איך קרבו
אל הספר ולא טרפוס הכפירים - אמר להם הם
באו לפני הכפירים ולא היוקום אבל שמחו עמם
באלו הם גדלו ושמח כשמח הכלבי עם ארונים
כאשר גדלו כנעריהם - ויאמר כלעם איך אלו
כמונו ועתה שלח לקרוא אותם ונזכחה יחד
לפטך ושלח לקרוא להם ויבאו הם וזקני ישראל
לפני המלך וידברו אליו כדברים הראשונים ומע
האלהים בידו - ויאמר להם פרעה ומי הוא
אשר יאמין אתכם ויבא משה וזההרן ויעשו כן
כאשר צוה ויילך אהרן משהו לפני פרע ולפני
עבדיו ויהיו לתנין - ויקרא גם פרעה לחכמים
ולקוסמים ויעשו גם הסחרטומים אשר כלקוסמים

כִּן וְיַעֲלִיכֶם אִישׁ מִסֵּהוּ וַיְהִי לַתְּבוּנִים וַיִּקַּם
הַתֵּן שֶׁל אֶרֶץ לְבָלוֹעַ לַתְּבוּנֵי הַחַרְטוּמִּים וַיִּכְלַעֵם
וַיַּעַן בַּלֶּעַם וַחַרְטוּמֵי אֵין זֶה פֶּלֶא וְתִימָה
וּבְזִמָּה מִתְבוּנֵיךְ שֶׁבַלַע הַתְּבוּנִים שֶׁלָּנוּ כִּי חוֹק
בְּכָל הַעוֹלָם שֶׁחַיָּה בּוֹלַעַת חַיָּה אַחֲרַת אִישׁ תִּרְצֶה
שֶׁמֶדַע כִּי רוּחַ אֱלֹהִים כִּי הַשֵּׁךְ לֵאמֹר לְאַרְץ וְאֶסְמַךְ
בְּעוֹדָה עֵץ יִכְלַע לְמַטְנוּ בְּעוֹרֵם עֵץ מֶדַע כִּי רוּחַ
אֱלֹהִים בָּךְ וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיַּעֲלִיכֶם אִישׁ מִסֵּהוּ וַיְהִי
לַתְּבוּנִים וְאַחַר שֶׁעָשׂוּ בַלֶּעַם מִסֵּהוּ אַהֲרֹן אֶת
מִטּוֹתָם אִזְוָה פֶּרְעֵה לְהַכּוֹת אֶת כָּל סִפְרֵי מַנְרִים
וְלִקְבָּע וְלִמְנוֹחַ שֶׁמֶדַע שֶׁל הַקְּבָה וְלֹא מִנְאוּ בְּהֵם
שֶׁסֶד דְּבַר מִפְּנֵי שֶׁהֵם סִפְרֵי טַעוֹת . וַיֹּאמֶר לְהֵם
חֲסִתִּי כָל סִפְרֵי וְלֹא מִנְאוּ שֶׁסֶד אֶלְמַבֵּם . וַיֹּאמְרוּ
לִי אֱלֹהֵי הַעֲבָרִים מִקְדָּה עָלֵינוּ אִזְוָה אֶת פֶּרְעֵה
מִי יי אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקוֹלִי . וַיֹּאמֶר מִסֵּהוּ הוּא
עָתָה שֶׁלָּךְ דֶּדֶךְ שֶׁלֶשֶׁת יָמִים וְזִכְרָה לִי אֶלְמִיכָה
כִּי מִיּוֹם שִׁירַד יִשְׂרָאֵל לְמַנְרִים לֹא זָכְחוּ לִי .
וְאַחֲרַי שֶׁלַח רִשְׁתִּי רַבּוֹת וְעוֹדֵת יִשְׁלַח בְּכֵם

וַיֹּאמֶר

ויאמר להם מה כוח ונב זרעו של אלה זה
 ויאמרו לו עשה שמך יורד אור וחסדים ויבטח
 נבל העול חל מלפניו והוא יקח כחך ויטיבך עשר
 אל האדמה ויחר לפרעה עליהם ויאמר כל אלהי
 הארצות לא יוכלו לעשות כאשר עשיתי אני יי
 מאורי ואני עשיתיני • ויחר אש ויגרש אותם
 ויאמר להכביד עולם • יבא יי עליהם נגעים
 גדולים עשרת שהם נחשבים במאתים וחמשים

מכות

מצה ראשונה הבוא עליהם הקחש ברוך
 הוא דם • ולמה הכי
 עליהם דם מפני שהיו מונעים בנות ישראל המצור
 לעשות טבילה לבך הכי עליהם דם •

מבה ב' הבוא עליה צמדעים שהיו מופלות
 במסאותם ובחדרי משכבותם
 ובמשכבותם ומקדין ומגנין במעיהם והיותם
 מכת צמדעים קסה מכלם ולפי הכי צמדעים

כ ד ז ט

לפי שסיח המצרים ואמרו לנו זרח לנו דגים
ולפיכך הביא מצרים צדדעים

מכה ג' הביא כנים ברוסאמה על הארץ
וכשהיו המצריים לובשים בגדים
מקוים מיד ותמלאו כנים לפי שהיו המצריים
סוחרים לישראל לכו וטאטאו את בתינו וחדרינו
והשווקים ולכך בהפך לכנים.

מכה ד' הביא עליהם ערוב מאריו וזאבו
דובים נמרים זכנסיין ללתייהם
מצרים והמצרים סונרות דלתות כתייהם וה'
שולח חיה מן האדמה ששמה סילוני והיתה
בנסת בחלונות ושתח הדלתות והיו דובים
נמרים ואריות וזאבים ככנסיין ואוכלין המצריים
והתימקות בערסין ומצויה הביא עליהם ערוב
לפי שהיו המצרים אומרים לנו ורעו את
את בהמקנו לפיכך הביא עליהם ערוב ודבר
שישנו על כסמם א' אשתו יבכה חמישים

ז מכה

מִבְּהַר שֵׁי שֵׁת   הַבּוֹא עֲלֵיהֶם שַׁחִין בָּרָד
זְבַחֲהֶם וּמִפְּנֵי מַה הַבּוֹא
עֲלֵיהֶם שַׁחִין לְפִי שֶׁהָיוּ הַמְצֵרִים אֹמְרִים תִּקְנוּ
לָהֶם מִדְּחַלְמוֹת לַעֲדָן עֲזַמְנוּ וּלְפִיכֶךְ הַבּוֹא עֲלֵיהֶם
שַׁחִין לְחַמֵּם אֶת בְּשָׂרָם וּמִגְדֵּרֵן אֶת גּוֹפֵן בַּחֲכִיד
גָּדוֹל .

מִבְּהַר שִׁבְעִית   הַבּוֹא עֲלֵיהֶם כֶּרֶד . וּמִפְּנֵי
מַה הַבּוֹא עֲלֵיהֶם כֶּרֶד לְפִי
שֶׁהָיוּ הַמְצֵרִים אֹמְרִים לְיִשְׂרָאֵל לֵכוּ וַחֲדָשׁוּ וּזְרַעוּ
לָנוּ אֶת שְׂדוֹתֵינוּ וּלְכֶךְ הַבּוֹא עֲלֵיהֶם כֶּרֶד שֶׁיִּכְרַע
הָאֵלִמּוֹת וְהַזְרָשׁ .

מִבְּהַר שְׁמִינִית   הַבּוֹא עֲלֵיהֶם אַרְבַּע לְפִי
שֶׁהָיוּ שִׁינּוּ כְּשִׁפּוֹ אַרְבַּע
זְמַתְלַעוֹתָיו מִתְלַעוֹת לְבִיא . וּמִפְּנֵי מַה הַבּוֹא
עֲלֵיהֶם הַקָּדָה אַרְבַּע . לְפִי שֶׁהָיוּ הַמְצֵרִים
אֹמְרִים לְיִשְׂרָאֵל לֵכוּ וּכְטַעַם לָנוּ אֵלִמּוֹת וְשַׁמֵּת
פִּירוֹתֵינוּ לְפִיכֶךְ הַבּוֹא עֲלֵיהֶם אַרְבַּע שֶׁאֵבֵל מִס
שֶׁנֶּשְׂאָר מִן הַכֶּרֶד .

מכה תשית סביא עליהם חסך של

גהונם - מי שהיה יושב
לא תכל לעמוד ומי שהיה שמד לא תכל לישב
מפני כבוד החסך - ומפני מה הביא עליהם חסך
מפני שהיו פושעין בישראל ובקש ה' קנה להמית
בשגשג ומי אפלה כדו שלא יראו המצווים במסלת
וישמח בהם

בכר עשירית א הוא מכת בכורות ואמר
חכמים קודם שהביא עליהם

ה' בה המכה הלך משה לפרעה ואמ' לו רע שככורי
מצרים ימותו כלילה הזה. התחיל להלעז עליו
ואמר כמה בכורות הם במצרים אינם שלש מאות
והטעמים לא ידעו שכלם בכורים מפני שהיו
שמופים בזמה והיו כלם ממזרים וכל אחד ואחד
סיה בכור להבית. וכן הלך משה אל בכורים
ואל בה אמ' כחכו' הליל' אנו יוצא בתוך מצרים
ומתכל בכור בארץ מצרי' מיד הלכו כל אח ואח
אל אבותיהם ואסבלים רעו שכל מצות שאמר

משה

משה כולם באו ועתה אומרים ומת כל בכור בארץ
מצרים ענו להם אבותם לכו אנל פרעה כי בכור
הוא מיד הלכו אנל פרע' ואמרו לו שלח את העם
הזה שאם לא תשלחם בלינה הזה ימותו כל
בכורו מצרי אמר להם פרעה מי אמר לכם שתבאו
ותדברו עמי דבר זה אמרו אבותינו אמרת לנו אמר
להם נאזו והרצו איש את אביו חני אומר אז כשני
אז נפש שוכאי ישראל תגא ואתם אומרים לי
לשלחם מה עשו בכורי מצרים נטל איש חרבו
במצות המלך והרג את אבותם שנאמר למכה
מצרים בכורייהו ואת כל בטי הלילה הכה
בהם כל בכור בארץ מצרים ואף נרתם שהית'
חקוקה מכה ספורת הווא וישאילום כסף
וזהב וסוסים ושמלות כמו שאמר ה' קבה לאברהם
אבינו וגם את הצוי אשר יעבודו דן אנכי ואחריו
כן ינאו ברכוש גדול ואחר כך ויוכיאם בכסף
וחזק ואין כשכניו כושל. ויהי כנחתם ממצרים
סכרו ישראל מהשבושה שנשבעם יוסף ואמר

פקוד

מקוד ימקוד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי
מזה אתכם ומשה כתב שם המפורש והשליכו
בנילוס זכמ'עלה שור עלה שור מיד צף הארון
לקחו ארונו של יוסף וכל ארוכות של שאר
השבטים וכל אחד ואחד נטל אביו והלכו
להם למדבר ויצאו עמהם רבים עמי ואספסופי
רבים עלו עמהם וישבו להם במדבר ואמר
האספסוף הלא אמר משה דרך שלשת ימים
נלך במדבר . ועתה נשכימה יחד מחר אם
יחזרו מוטב ואם לא נעשה עמהם מלחמה
ובשהגיע למחר היום לא יוכלו חובג ושארנו
עמהם כבר עברו וישבו לאנחנו אמר
להם משה וי אמר יי אומר יי אומר יי אומר
עברו עד עולם אמר להם בידים בארזיכם .
מז עשו להם מלחמה ויקומו ישראל ויהרגו
להם הריגה גדולה והנשארים הלכו לפרעת
ויגידו לו כי ברח העם וירדוף העם ויסיונו
אזתם חנוים על הים ויבאו בני ישראל כתב
הים

איש ציבשה ויבא אחריהם פרעה וכל חילו
וטבע בים ולא כותר מהם איש זולתי פרעה
מלך מצרים אשר נתן הוהאה לחל מי ויאמן
בו שנאמר וי' הצדיק ואני ועמי הרשעים .

ויציו ה"בה למיכאל ובבריאחל שרי מרום ויוציאחו
מסם ויוליכוהו לניווה העיר הגדולה וימלוך
פרעה על ניווה ד מחות סנה וכני ישראל כאו
המדברה ויבא עליהם עמלק בן אליפז בן
עשו להלחם עמהם ועמו היו מאה אלף ושבעים
ושמונים רבוא איש כלם היו קוסמים ובעלי
אוז וירעונו ויחסרם וי' כולם כולם כיד
משה עבדו וכיד יהושע בן נון אפרתי ויכיס
לפי חרב ויבא הכנעני אלך עיר ~~למט סימחל~~
ונס את סימחן וענב הסך כען וי' בודס ובלאו
בחדס הסך להר סיני ונתן להם ה' קבה תורתו
הקדושה ידבר עוה מן השמים ועשו מקדש ואהל
וארון ומוכח לציל ולקטורת הסמי ואהרן וכניו
מקטוריו ומכפרי עונותם ~~שן יטה~~ ~~מסלכו~~ כמדבר
אחזבעים

ארכשם שנה לא בלו שמלותם מעליהם ונעליהם

ויצעל רגליכם עד תום ארכעים שנה

לפנת הארבע בחדש הראשון בעשר לחדש מתה

מרים ובחדש שנים עשר כ"ז בו מת משה רבינו

ע"ה בן מאה ועשרים שנה ויקבור אותו כגאי מול

בית פעור ויקם יי' את יהושע פרנס על ישראל

והעביר ישראל את הירדן ולקח ארץ

שלושים וא' מלכים וחלקה לישראל

ויתר דברי משה וכל אשר

עשה הלא הם

בתוכי בספר

היסדר:

הסדר

חם זושלם רה של מרעה

פניו

מעשה

מעשה שאמר לרבי יהושע בן לוי ז"ל

אמרו חכמי צ' לשר' יהושע בן לוי היה צדיק
צמוד וכיון שהגיע זמנו ליפטר מק'
העולם אמר הק' בה למלאך המות לך ועשה לרבי
יהושע כל מה שיבקש ממך הלך אלנו ואמר לנו
יהושע בן לוי הגיע זמני ליפטר מן העולם אבל
כל דבר שאתה מבקש ממני אני עושה לך בששמה
רבי יהושע כך אמר לנו אני מבקש ממך שחראמי
מקומי בגן עדן אשר לנו מלאך המות לך עמי
זאראנו לך אמר לו רבי יהושע תן לי המרכ שלך
שלא תבהלני בו מיד נתן לנו את המרכ והלכת
שניהם עד שבאו אל חומות גן עדן מיד קפץ רבי
יהושע מן החומה ונפל לתוך גן עדן ואחז מלאך
המות בכנף סליתו ואמר לנו בא מבאן ונשכע ר'
יהושע שלא זבא ולא היה רשות למלאך המות
להכנס בתוכו אמרו מלאכי השרת לפני הק' בה
ראה מה עשה יהושע בן לוי בודוע נטל חלקו

בגן

עם
ה
מ
ול
ל

עדן אמר להם הק' כה לכו זכרו ממו אים נשבע
שבועה קודם זאת והיה מפר שבועתי אף זה יפי
ואם לאו לא יפיר אות יבאו זכרו שמימיו לא
עבר שבועה אמר להם הק' כה אס' כן לא יבא
משם כיון שראה מלאך המות שלא היה לו יכולת
להוציאו מגן עדן אמר לו תתן לי החרב שלי ולא
רצה לתת לו עד שיצתה בתקול ואמרה לו תן לו
החרב שבו שהיה נרדף לבריות אמר לו ר יהושע
השבועה לי שלא תצאה לשום אדם בשעה שאתה
נוטל בשמתי שקודם זה בכל מקום שהיה מונח
שום אדם היה יוצא אותי בפני הכל אפילו שכב
בחיק חמו באותה שעה נשבע לו ונתן לו החרב
והצדק הליהו' ז'ל עם רכי יהושע בן נון והלך ומנח
לרכי שמעון בן יוחי שהיה יושב על שלש עשרה
תבטיץ פיזח א"ל חנה הוא בן לני אמר לו הן
אמר לו צדקת הק' מ' מ' אמר לו הן אמר לו
אט' כן אין אתה הן לי ולא היה הדבר כן כי לא
בדחתה הק' את בניו ולמה אמר נדחתה שלא רצה

להחזיק

למחויב שדעה לפעמא ולמה סאלנו על הקשת למי
 עתה ברי בין הק' בהובין הארץ וכל זמן שנראתה
 הק' ביה מכחם על הארץ ועל הכאון וכל זמן שיש
 צדוק כהר איך הפולס צדוק לקשת ששם כיל צדוק
 מזה העולם עומד שנאמר וצדוק יסוד עולם סלק
 מלאך המות ומנא לרכן גמליאל ואמר לו כך וכך
 פשה רפי יהושע בן לוי אמר לו רכן גמליאל ופה
 עשה לך אלא בו ואשכחא חליו ואמור לו בקשה
 אנו מצדקס ממנר שיוחס נן ערך גשכרסם הכל
 ושישלח כתב אליו שאתה חס ובר מאומות העולם
 כגן ערן או חס יש מוסר אל כנהנס הלך מלחך
 האופל בך ערך גרבו האסע ויגד לו את כל דברי
 רבן גמליאל ואמר רבי יהושע כן אעשה לך הלך
 רבי יהושע וחס נן ערך בלז זמנא בן פכפה
 צתים כגן ערן וכפל סת גסס עשר רסו מילין
 בארך וברוסה למחויב מילין

הבית הראשון   גנב הפתח הראשון כגן
 ערך   ואוכפים   סס גלים

א   3   1   סביסרמל

שכישראל שנתגורו מאליהם והקדושתם של
בבאי בצבוקים וקורותיהם ובעתה למחר
אותה שמו של מנוח לדחות אותי עגם שבך שני
הנדיק שחול מחנה עליהם ואמר להם ומשן
זבתם שכתה עמכם מיד המוחזי למחור חזקה

הבית השנית כבוד הפתח השנית כבן עזרן
מכאן מכהם וקורניתם
אלוהים אנשים בו בעליו תשובה ומשה כן
אמר להם ואלוהים עליהם

הבית השלישית וצנתה הפתח של שני עזרן
על זהו כנוי מכסף אחב
ויושבים מן אברהם יצחק ויעקב וכל ישראל
היושבים ממניסרומתם האדבר ומשה ואהרן
ממונה עליהם כלו הם צנוי כסף וכל טובות
ונעימות ששמים וכסף וסם כלל בני דוד חוץ
מאכשלים שם דוד ושמה וכלאב כן דוד שו
הוא

הוא זמם כל מלאכי וסודת חוץ מאנשה שמה
מאונה על בעלי תאובם ורחימי חופות במטות
וכפאנות וכרות של זמם ושל חכמים יקרות
ומתבליות זמרתו למיאלו מזומנים ענה המלך
דוד ואמר לי לבנים השמכים בעולם שכח ממנו
זמרת לו יש שמה מאזמות העולם שאפי כבני
עשוים חכמים טובים אמר לי לא שכל טוב שהם
ששיקוק בה משלם שסרן בחייהן באותו העולם
ולכסוף יודעים בהינם אבל רשע שבישראל לזקח
עונותיו בחייו בעולמו וזמם לעולם הבא שנאמר
ומשלם לשונותיו אל עביו.

דבית הרביעי כנגד הפתח הרביעי בן ערן
והוא בנוי יפה מאד בבית
חדם הראשון וקורותיו מעני זית כשכיל שהיו
ומיהם מדורים כזית.

הבית החמישי כנגד הפתח החמישי בן
ערן והוא בנוי מכסף וזמם

ג ב 3 2 ומז

והפיו ויפנים ומופזזת ומנדולת גתר גחון
מסוף אל תעב דקורותי זהב וכסף זהרש מעלה
מגל רוח הללנוך והפדש אמטח וזהב וכסף
וכסאים ותכלית דארמון מאגרת דתה זעלעת
פני ושש משור מאגרת המלך ושוככים בנ מסוח
כךדוד ואליהו ז'ל ואפריון מעצ הלכנוך וכתוך
האפריון משית בן דוד שוכך בזשס שהוא אהבת
במת ירושלים . ואליהו ז'ל כוסל ראש של מסוח
ומנחז בחיקו ואומ לנו החרשבו הקן קרוב הוא
ואבות העולם והשכש ומטה דההק גרוד נשלמה
וכל מלך ומלך . משאל ומצית דוד באים אליו
כל שט נחמד ושבת דכל יום טוב וכוכים עמד
ומחלקים אותם וממלים לנו החרש והשגן כוסך
כי הקין יקרש וזהב ואף קרח ועדית ודתן
ואביראב ואפסלוס . אליו על ים רשעי
ושאלין אותם עד סוף קץ הפלאות . עד מתי
ישוב יחיונו ומתאמות הארץ ישוב יעלנו והוא
אמר להם לכו חל חמותיכם כששומעין כך אינו
שאלין

שואלין את האבות וכשנכנסתי לפני משיח בן דוד
שאל אותי ואמר לי מה ישראל עושים בעולם
שכאת משם ואמרתי לו מחכים אותך בכל יום
תמיד שד הדים קולו בבכיה.

הבית השישי . יושבים בו אתי ממה .

הבית השביעי . יושבים בו אתי מלאים .

מיסודין בשביל עונותיהם של
ישראל כל זה ראיתי בגן עדן .

אמר רבי יהושע בקסתי לראות גהינם

ולמדוד אותן באותה שעה המיתו

את רבי ישמעאל בהן גדול ועשרה הרצו מלכות

וכאה השמעה ולא יכולתי לכת עם אותו מלאך

המות לגהינם כשהיה יום אחד עמדתי וקבלתי

עם קנור מלאך והלך עמי האור עד שכאת לשער

גהינם והנס פתוחות וההשעים שהיו שם ראו

את האור ושמחו ואמרו זה לזה זה האו שמכיחם .

מלאך

3

3

7

3

מבאין וראיתו בתים בניהם וארבע עשרה מילין
על עדה מלין והם פתוחות גבים וארצות של
אש עומדים ואוכלי את הרשעים ואחר שאוכלין
אותם ואשרדן אותם עומדים כמראה אש על
רגליהם ונפלין באש ונשרפו כאותו בית עשרה
משפחות מאומות העולם ואכסלו בן גרר ממזכה
עליהם. ואומר בני לבוי אש אנו חטאנו שלא
לעצב לקבל את הצורה אתם מה חטאתם מטיבי
לחם אף אנו כמזבס ואומרים לאכסלוס אתה
שאכותרך קבלו את התורה למה לא קיימת אותה
אמר להם יבשעל שלט שמעתי למנות אבי
ומלכים עומדים עליו מבאין ומבאין במקלות
עליהן ומפליגן את הרשעים והם נשדפים פלס
ואחר כך תפסין לאכסלו ורונן להכותו ולשרפו
באש זבת קול אומרת להם אל תפו אותו ואל
תשפיקו סהף מן עיניכם וזהו בן גרר עכדי
ומה שאתה על פסוקי מרטיבים אותו בכבוד
סוף מן מנידין אותו מעל כסאו לאחר כך

מנחם

אמר

מזבח את הרשעים מן האש כאלו לא פסדו
ולא נגע בהן אש ומפילין אותה ככראשוכ ונשרפי
האש בניהגס ועושין להם כך שבע פעמי ארבע
ביום ושלושה בלילה ואבשלום וכל אפס אלם
ששכיל זכות דוד . אמר רבי יהושע כשראיתי
באלה חורפי לבן גרון ופתרתי רבנים ושלחתי
אותם לרכן במלחל ולקחני ישראל ואורפתי להם
כל מה שראיתי בן עדר ובהינס השם יוכלנו
מדינת אל גהינס .

פגישה . רבס חייחן שאלהם בצות אים אחר
לפמו שלחן של זהב כצנים עשר רגלים יוכסלים
עשר שלש אות של זהב ובתוך השלחן קצרות
וקפות ינוקות ביצוקת וכמעשה יפה יחם
ובקערות כלן מנו מטעם ישם וכשזמם השלחן
לפניהם היו אומרים לוי הארץ ומלואה וכסלקם
השולחן היו אומרים השמים שמים לוי והארץ

כתן לבני אדם . ויאמר לו רבי חיויא הגדול
לויבא זכות לכל העושה הגדול הזה ויאמר לו
הוינני קנה לכל ככס עמן וטלה ונדי בריא
שהעמי מנחא סיוני קונחא לכבוד שבת והמני
לזבל אינני וימני הקמה לכל העושה הגדול הזה
ויאמר לו רבי חיויא ברך יי אלפי ישראל עבד
איתך לעושה ולבכמים רבים

ואשה אחת מכשו הבתים שמה קמחית
היו לה שבעה בנים כתמים גדולי
ששמו בבתיהם גדולה בחייה הלכו החכמים
אלה ושאלה לאמר במה זכית לבנים כאלה
נבאמך להם מעולם לא ראו קורות ביתי שעב
ראשי נואמרו לה כל קמח יש בו סוכין אכל
קמחך ונא סולת נקוי וטוב הסתדל במה זכנא זכת
אנתה האשה בסבל נמשעתים

אעלם

Agassim

מעשה בארם אחד לשהיה לו בן יחיד
ויגדל הנער ויגמל בן שלש שנים
ויפתח לו ספר כרצונו וישם אותו בבית המדרש
לקרות ויהי היום ויבואו ש' באים על העיר ושבו
את הספר בכלל השכונים וספר חומש עמו
ותליכוהו לארובה של מלך ויאסרוהו בבית
המאסד וישימו את ספרו בבית המלך ויהי לילה
אחד גדדה גנת המלך ויאמר להביא את ספריו
ולקרות לפגיו וימנא ספר הנער בינם ולא ירע
אחד מהם לקרוא בו ויעש אחד מעבדיו ויאמר
אשע המלך הנה נער יאדוי בבית הסוהר אולי
הוא ידע לקרוא בו. ויצו המלך ויביאהו לפניו
וישימו בחיקו הספר וכשראהו בכה ככי גדול
ויאמר לו התוכל לדעת מה כתוב בה ויאמר לו
כן. ויאמר לו קרא עלי ויקרא מן בראשית עד
ויכלו וימרט אותו פירוש יפה. וישב המלך על
המטה. ויאמר יתברך אלהי השמים והארץ.
ויטו להלביש את הנער וישיכוהו לפניו ויאמר לו
למה

הקב"ה הפקיד אנחנו שני פקדונות ועתה שלח
ולקח אותם אגו חייבין להתאפק ולהגדיר דינו
ולהללו על שפחו על הרעה כמו על הטובה וינחם
האיש בדבריו ויתאפק ויתמה על שכלה וטיבת'
וביגתה וספידתה וימקו שניהם דין המר תמי'
פעלו עליהם ויהי בליגה בא בעל הבית שנפלה
להוציא העצם והקורות וכלי הבית וימצא את
הנערים חיים ויוליכם אל ביהם לאביהם זהם
מתחמם זהם זה ומגדירין יוצרם ככנסו
עליהם ויראום ויתמהו איש אל רעהו
ויחבקום וינשקום וישאלום היאך ניטלו ויאמרו
להם נפלה קורה בראשונה זכרתה על הקיר'
ואחר כך נפל הקיר על הקורה זכמלטנו תחת
הקורה בוא וראה כמה גדול סכני הסידים אלו
ועל רוב התאפקם נתן להם הקב"ה הוא מעט
בעולם הזה וכשאר השכר לעולם

הבא

מעשה שנמצא בספר של שלת הקבלה

מעשה כנערה אחת שהיתה מקושסת
והולכת לכדה לבית אבר'מנעיה
בדרך עד שהלכה חוץ ליישוב ותנחא מאד פתחה
עיניה ותר'א באר עם חבל ואין לה דלי קשור ~~אל~~
נשתלשלה וירדה לכור ותשת ולא יכלה לעלות
אליה וינבך ותנעק עבר עליה איש והניח עליה
וישאל לה אם הוה מבני אדם או מן המחקיין
והשיבה מבני אדם ויאמך לה אם אני מעל אותך
תדקקי לי ותאמר הין עם שבועה ותעלה וסיפר
לו עבדא היכי הוה היה רונה האיש להזקק לה
ותאמר לו מאזה עם אתה ויאמר ~~מקום~~ פלגו
וכהן אני וגם הוה אמרה אנכי מקום פלגו
ואמשפחה פלגו ואמרה לו משפחה קרוש כמך
אמר כך בחר ה' מבקש לעשות ככהם בלא כתוב
וקרושן בא אצל אחי ואמיו ואתגשא אתך בכבוד
וכסרה ונתעב האיש וגמם בריותה לזה ואמרו

מי יעיר ונתעורר סיהיו עדים השמים וחולדה
 שעברה לפניו והבאר ההוא והלכו כל א"ל לרכו
 סערה עמה באמנתה וכלמי שתובעת אותה
 להשאל היתה מואבת כיון שהחזיקו בה חביו
 וזאמו עמה עמה הסוטה וקרעה בגדים ובגדי
 הנובעים בה עד שנמנעו בני אדם ממנה והאוש
 שכח כריתו ונשא אשה זתעש בן ופנקתו חולדה
 וצוד ילדה בן חמר ויגדל ונפל לבור אמרה לו
 אשת אס הכניס היו מעתה כדרך כל האר היומי
 מנדית דיעה עכשו שמתו במיתה משונה אמרתי
 בלבי מוש סודך אשה עוון חמה ולכן פשט
 במעשיך והגידה לא לריוספר לה האיש המעשה
 הנו והיא ששדלה לספרש ממנו ותאמר לך אגל
 אשתך שהזמין לך הבורא וכן הלך ושאל ממנה
 בעיר השיבו לה היא שוטה וילך האיש אל חביה
 זוספר לו בל המאורעו זרעה ללכת אליה ויאמר
 האני מקבלה חלי עם כל מומים וכבואו חלוי
 והתחילה להסתפורת בס עמו והו הזכיר לה מעשה

סערה
 חביו
 חמר
 חביה
 חלוי
 חלוי

הבור

חמר
 חביה

הכבוד - וזוהי כתיבתה דעתה ותאמר לא חמי
לצדקתי ככפיתי ויכסאו יחד ופרו ורבו צדיקים
יוזרה ל... - וצופה וכבוד עב

צדקתה שוארע בימי יהושע ארר כבישת
והרעת ללא מלכים:

שקרה למלך אחד שהיה לו בן מולך
על ארמיכיה הקטנה ושמו טובך
התעמר וקבץ מלכי פרס ומדי מלכים ולקחו
עמה יפת הצבור אשר היה עורר אחיה על כל
אנשי וקבצו חיל כחול אשר על שפת הים ויסלחו
מכתב אל יהושע וזה נוכח האגרת שהקבצו
הנכחר המאוס מלכי פרס ומדי אליך יהושע
בן נון שלום אמה זאב עקבותי ודענו מה שעשית
בקרובינו החרבת סודותינו סבחת ולת חמלת
מגדל ועד וקן הרבת בחמך וכל עריות השמות
ולכן שמענה זאת רע לך כן מהיום ועד לעולם

אברהם

אנחנו נביע אליך וגשבו ערוך בנבול נחלקך בהר
אפרים אנחנו מה מלכים ענומים וכל א' נא
אלף גבורים מחויקים כחטים וכקס כלם אחוזי
חרב מלמדרי מלחמה וכערתנו יפת הנבי אשר
זכרנו ולמה הכונן להן לך כלי מלחמה ולא תאמר
אחר כך כי באנו עליך בפתע פתאום ומסרו
הכתב ביד שליח א נכון וחכם וכא השליח ומנא
יהושע יז. בעל בסח מלכות וכל העם נב עליו
וינו יהושע להביאם לפניה ולא הביט יהושע אליו
עד הסלימו לספוט את בני ישראל ואחר כך לקח
המכתב מידו ויקראוהו בית ה' בט וכי ובספר
וישמור אותה בביתו עד עבור חג שבועות כי
קרוכ הוא ולא רנה להעניב את העם אבל הוא
שמר את הדבר ואחר עבור חג השבועות הקהיל
את כל העם וקרא את הפתח באזניהם ויאמר
אליהם הנה במה מלחמות גלחמתי וקמה מלשים
ונחתו ולא הביהלוגי ועל זה המקר פחד קראנו
ורעה וכשמעם ויתעטבו האנשים ונתפקו כל
חיליותהם

לח

בלי

חולותיהם וארכובותיהם דא לרא נקטן הוריד
לארץ ראשם ויאמרו אל יהושע כאשר שמענו
למשה בן נשבע אליך השר . קח לך גליון שלח
אנבע וכתוב עליו בחרט אנוש והשב לשכננו
הפושעי והמורדי דברים קשים כגידים . ויאמר
אליה יהושע עמדו ואשמעה אונן הכתב אשר
סדרתי ואם יבשר בעיניכם אשליחה אליהם .

ויאמרו כל העם פתח פיו ויאירו דבריו : ויקרא
ויאמר . בשם יי אלהי ישראל אשר הוא מחלום
הגבורים הזדים וממית הרשעי המורדים ומפריך
חבורי החטאי השורדי ומחבר פרודי הנריקוי
והחסידי הוא אלהי האלהי ואדוני האדוני אלהי
אברהם יצחק ויעקב ה אים מלחמה ממני יהושע
עבר האל ומקהלה הקדושה הנבחרת והעדה
המאושרת קהל עדת ישראל בני אברהם יצחק
ויעקב אל האומה המרשעת והקהלה המנוגעת
עובדי פסילי ומשתחוי אל החלילי ואין שלום אמר
אלהי . רצו לכם כי הרעותם אשר עשיתם להקיץ

שאר הנכדס זל העיר הלביא כי יתארס ל
חרב בירס . אנכי אגבי העירותי בנדק להס
במלכם בראשכם זמה לכם לבא במקום קד
דעבדאו זתסמאו חת ארצי חכינז ענמכם וז
תנאו מקומיכם כי לשבעת הימים אנכי אב
אליכם ואהרונ גבודכם ואבד מנום מכם . הנ
אתם תתפארו כי אתם מ'ה מלכים ועם כ
אם אלף גבירים ואנכי לא אתתאר כי עמך
מלכיהאדמה רק מלאכי מרום אשר א מהם הסן
סרום ועמורה וא הביא אמכול זא הפליג הארץ
לע חומות . ועמי אשר אתי ת'ד אלף גבורי חיל
עברו בים ביבשה . וה הולך לפניהם לילה
בעמוד אש ויואס בעמוד ענן והמוכרים שבהם
ז' כ אלף הרגו ה מלכי מדין ואת כלעם בן בער
ויהרגו כל זכר ולא נפקר מהם איש וכאן א'טמן
שנחם וחנוכרות התרועה כידו כאשר יריע אף
זנרוח כל אויבינו כופלים לפנינו . הלח שמעת
סרעה וכל האונו טבעו בים ואנחנו עוכרים
ביבשה

ברכה • הלא הזגד לכם מה שעשינו לשמלק
 ועמו הלא ראיתם מה שעשינו לסיחון ולעמג ב
 מלכי האמורי • ואם עמכם יפת הגבור עמם
 גבור הגבורים גבוה מעל גבוהי וכשמוע בני
 ישראל הדברים האלה עמדו על עמדם ושלח
 יהושע השליח לארצו וילך אליהם ויספר להם מה
 שראה מסידור העם ושיעור קומת יהושע שהיה
 האמוח ולבושו תכלת וארנמן וכתר מלכו כראשו
 ושם הכתוב עליו • וכשמעם נפלו ארצה
 ויאמרו מה זאת עשינו אנחנו הסיבוכו עלינו את
 כל הרעה • אחר כך קם יהושע עם יב אלף
 גבורי חיל וילך בתוך ימיים אלנהם וכראות
 שזכר הדור החיל תמה עד מאד ואמו המרשעת
 היתה מכשפה ותאמר אליהם אל תראו בני אני
 אסגרים בתוך חומות של ברזל לא ידעו מקימים
 חיה ותעז בלהטיה ובכופיה ותהדרם בתוך
 חומותי • וכפחות יהושע זה טעק לבו אל ה
 ויטען בשמו ויכתוב כתה ליעים ויחברת

ג' ד' כ + 2 רמב"ן

לתי
 שייב
 קדוש
 ואל
 זכא
 הנה
 כל
 אנו
 סך
 דן
 יל
 ה
 ע
 ר

לאזכר אשר היה מלך על כל השבטים ויחזי אשר
בעבר הירדן שיבא הוא עם חייליו ויבוא את
פנחס וחזקוניות התרועעה בידו ויתבא אל
יהושע ויבא אל לעת ערב ויקח ויאסע את הכתב
בכנשים ותקם היונה ותלך אל יציה וכראותו
מחששת בכנשים ויקח הכתב ויקראו ויקם על
עמדו וינעק נעקו וירצב על סאו ויכרוז בכל
מחנהו סרב לה ויהספו אליו מכל גר וישלח
ויקרא את פנחס וילכו שניהם וכראותו חמו של
שובך החיל הזה אמרה לבנה ראיתי כוכב עולה
ממזרח ואין חכמי תאין ענה בחכמתי כי נכונותי
ועיר כח כנדרו . וכפמוע כלה סוכך היטב
חרה לו ויצו להפילה מעל החומה ויבא יציה
ויערוך מלחמה עם שובך ויהרגו ויבא פנחס
לתקיע בחזקנות ובכל תרועעה היזה נפתחת
חומה א עד שנפתחו כלם ויצאו ויהרגו באוכחי
ה עד בלי השחור להם שרוד ופריט .

מעשה

זח המעשה בא במחדש אכבוד

מעשה שאלו תלמידיו את רב יוסף מא
 שאלו אל כיון שעמדו דו המכו ועברו
 ע"ז הק' כה היה מתעבב מוד עמדו שני המלאכים
 שמחזאי ועוזל ואמרו לפניו רבש"ע הלח אמרנו
 לפניך כספראת עולמך מה אנוש כי תזכרנו אל
 ועולם עם יהא עליו אל רבש"ע היינו מהתפקין
 בו * 4 ל גלוי וידוע לפני אם אתם שריון בארץ
 היה שלט בכס יצר הרע והייתם קשים מבני
 אדם אל תן לנו רשות וכדור עם הכריות ותרחם
 איך אנו מקדישין שמך אל דרו ותחרו עתה
 מיד קלקלו עם כנות האדם שהיו יפות ולא יכלו
 לכבוש את יוצרן מיד ראה שמחזאי ריבה אל
 ושמה איסטור נתן עיניו בה אם השמעי לי אל
 איני סומעת לך עד שתלמדני עם המפורש שאתה
 עולה בו לרקוע כשעה שאתה זוכהו למדה אות
 עם וסבירה אותו ועליה לרקוע ולא קלקלה.

אמר הקב"ה הואיל ופרשה עצמה מן העבוד
לכו וקבעוה בין שכעה כוכבים הללו כדי שתזו
בהן לעולם ונבקעה בכימה כיון שראו שמחזו
ועואול כך עמדו ונשאו נשים והולידו בניסהימ
והיח ועואול היה על מיני נבעונת ועל מי
תבשימים על נשים שמפתים את בני האדנו
להרהור עבירה. מיד שגר מטטרון שליו
לשמחאו ואל עתיד הק'כה להחזר עולם
ולסביח מכול לעולם מיד עמד בבני. והע
מנטער על העולם. ועל בניו. מה יאשו
בניו ממה יא כלו אם העולם חרב שכל א'וא היה
אוכל בכל, אם אלק גמלים ואלף סוסים ואלף
שורי כלילה ראו הוא והיה שפחם חלומות א'מן
ראה אכן גדולה ברוסה על הארץ כשלחן והית
הארץ חרותה וכתובה שיטות שיטות והיה מלאך
יורד מהרקיע וביריו כמיין סבין והיה גור ומוחק
כל אותן השיטות ולא היה משיור בה אלא ארבע
שבבות והאחד ראה פרום גדול נטע משוכת מכל

והיה כי אלנות והיא בהן מלאכים ובידן קרובות
והיא מקבלין כל האלמות ולא שירדו הו' אלא
והיא ילן א' של ג' ענפים כיון שננעמו עמנו בבהלה
מא' באו אכל אכיהם א' ל' עתה הק' כה להביא מכול
מכות שירד אלא נח וכניו כיון ששמעו כ' הו' טעקין
ד'ם כוכין א' א' אל תנשערו שמתוכם לא יכלו מן
יוח' סבריות שבלזמן שגור גזירות או מעלין אכנים
מ' א' ספיכות שמתוכם ה' מוכירים המוח והיו
נה' מיד נתקדו דעתן שמתו חזר בתשובה ותלה
ש' עצמו בין השמים ראשו למטה ורגליו למטה
יה' ועדין הוא תלוי בתשובה כיון ארץ לשמים .

ע' אלא חזר בתשובה ועדין הוא עומד בקלקולם
להסית בני אדם לדבר פכירה במינוי נבשנון של
נשים ולכך היו ישראל מקריבין קרבנות
כיה' איל א' לה' סיכפר' על בני
על ישראל ואיל' א' לעזאזל
סיסכול שונותיהם של ישראל
והוא אגוזל שכתורה .

בְּעֵשָׂה   שָׂהוּ אִישׁ אֶחָד וְיִשְׂרָאֵל כִּכְפַר

וְהָיָה עֵשָׂה תַבְּסִילִי לְכָל עֹבְרֵי

דָּרֶךְ לַיהוּדִים לְבָרֵם וּלְנָוִים לְבָרֵם לְכָל אֶחָד

מֵאַחֲבָנָו וַיִּתְקַדְּמוּ בְּבֵיתוֹ יְהוּדֵי אֶחָד כַּסּוּל וְשׂוֹטָה

וּמְסוּנָע וַיִּשְׁחַל אִישׁ יָם מֵהַ יֹאכֵל וְלֹא גִטֵּל יָדָיו

וַיִּתְשַׁבֵּעַ בְּעַל הַכִּיָּת כִּי הִיָּה גּוֹי וַיִּשֶׂם לְפָנָיו בְּשֵׁר

חַיִּיד וַיֹּאכֵל וַיְהִי אַחֲרָיו כֵּן וַיִּסְפְּרוּ אִישׁ אֶת־רִשְׁתּוֹ

עַד שֶׁרָאָה שֶׁהוּא יְהוּדִי כָל אֶחָד כֹּחַ לוֹ מִסְגִּי

מִיִּלְזוּל כִּנְטֵלַת יָדָיו וְהָיוּ חֲבָטֵי שׂוֹאֲלִים שֶׁסְּ אִישׁ

לְחֻנּוֹת כְּבֵיתוֹ וְאִם יִמְנָאוּ לוֹ שֶׁסְּ מִכּוֹעֵר לֹא הָיוּ

בְּכַסּוּם בְּבֵיתוֹ פֶּעַם אֶחָת כָּאוֹ לְבֵית יְהוּדִי וְשֵׁלֵךְ

מִסְּ שָׂמוֹ וַיִּתְקַדְּמוּ לָהֶם יִכְלֶה וַיִּחַמְרוּ וַחֲזָמָה לְכַלֵּה

בְּחֻמּוֹס וְלֹא רָצוּ לִיכָבֵם בְּבֵיתוֹ.

ה'תקפ"ה
14 15

בְּעֵשָׂה   שָׂהוּ אִישׁ אֶחָד עֲבִי כְּיוֹתֵךְ וַהֲיוּ

לוֹ חֲמִשָּׁה בָּנִים וְאִשׁ אֶחָת וַיְהִי

קוֹם זֹעֵר לָנוּ מֵאֵד וְלֹא הִיָּה לוֹ פֶּרֶם וְיָמֵנו וְתֵאֵם

לְשֵׁנוֹ קוֹם. וְלֶךְ לְשֹׁן אֲלֹוֹי וַחֲמִין לֶךְ הַקֶּבֶץ

פְּרָגָה

פדנסה ולא נמות ברעב ויאמר לה הנה אסף
ואין לי קרוב ולא אוהב להושיעני מזה הזאת
אלא רחמי שמים ותחריט האשה וירעבו הילדים
ויבכו גיטעקו ותוסף האשה ותאמר לן לאמר נא
לשוק ואל תראה במות הילדים ויאמר לנה ואין
אנא ואני עירוש זהית לאשה לבוש קרעים ותתן
אותו לבעלה להתכסות בו ויצא החונה ויעמוד
משתא ולא ירע אגא ילך ויככה וישא עינו אל
השמים ויאמר רבון העולמים חתה יורע שאין לי
אדם למי אתרעם בפני ודלדולי שירחם עלי לא
את ולא קרוב ולא אוהב ועללי קטנים רעבים
בועקים ברעב יהי חסדך השם עלינו לרחמינו און
אסיף אותנו לרחמיך וכחי מעבדנו ותעל שוער
אל האלחים והנה אליהו ו'ל בא אליו ויאמר לו
מה לך ולמה תבכה ויספר לו קורותיו ותלאותיו
ויאמר לו מהר ולך עמי ואל תבכה ויספר לו
ויאמר לו אל תחש קח אותי ומכרתי בשוק וקח
מחירי ותחיים בני ויאמר לו אדעני ואין אחרך

וכי

וכי אדם יודע שאין לי עבד ואני מסבד שיאמר
בי אנו העבד ואתה אדוני ויאמר לו אליהו ז"ל
אל תירא עשה עצתי וכשתמכרני תתן לי זון אח
ויעש כן ויולידהו לשון ויהי כל הרואים אותי
חשבו כי האיש העני היה העבד ואליהו ז"ל היה
אדוניו עד ששאלו ויאמר הוא אדוני ואני עבדו
ויעבדו מסם אחד מסרו המלך ויראהו וייטב מאד
בעיניו לקחתו למלך ויעמוד ויכרוזו עליו עד
שמיים דיכרו ויאמר לו אליהו ז"ל מכור אותי
לשר הזה ואל תקח תוספת עליו ויעש כן ויקח מן
השר שמי דיכרו ויתן לאליהו ז"ל אחד ויחזירהו
לידו ויאמר לו קח וחיה אתה ואכשי ביתך ולא
ושיב אותך חוסר ועמי כל יומך וילך אליהו ז"ל
עם השר וישב האיש אל ביתו וימכר את אשתו
ואת בניו עשופים בדעב וישם לפניהם לחם ויין
ויאכלו וישכשו וזוותרו ותשלהו אשתו ויב' לה כל
אשר קרהו ותאמר לו עשית עצתי והיה טוב לך
כי אדם היית מתעבל היונו מתים כולנו ומקיום

ההוא והלאה ויברך יי' את בית האיש יהו עשד
גדול באין חקר ולא ראה חוסר ונוקה כל ימיו
ולא בכיו אחריו. ויבא השק את אליהו ז' לפני
המלך והיה בלב המלך לבכות ארמון גדול חוז
למדינה יקנה עבדים רבים להסיע חכנים ולכר
עמים ולתקן טורד הכמין. וישאל המלך את איות
ז' ויאמר לו מה מלאכתך ויאמר לו אני חרש
ובקי במלאכת הכנין וחשוב וישמח המלך מאד
ויאמר לו אני רוצה שתבנה לי ארמון גדול חוז
לעיר ונורותיו וסודותיו כך וכך ויאמר לו אני
אעשה כדברך ויאמר המלך אני רוצה שתמאד
הכנין בששה חדשים ואתה חפשי ואעשה עמך
חכד ויאמר לו איהו ז' למה את עבדיך שיתקנו כ
צרכי הכנין ויעש כן ויהי כלילה ויקם אליהו ז'
ויתפלל ליי' וישא מלכו לבנו הארמון כרנע כחם
המלך ותשל כל המלאכ סרס השח וילך אליהו ז'
לדרכו ויגד למל' וילך לראו הארמון וייסב כמיט
וישמח שמח גדול ויתמ' מאד על דבר זה ויבוקס'

אלסוי

אליהו ז"ל ולא נמצא ויחשוב כי מלאך הוא . וילך
אליהו ז"ל עד שפגע בו האיש אשר עכרהו
ויחאלהו לאמר מה עשית עם השר ויאמר לו
עשיתו מה שבקש ממני ולא עברתי על דברי ולא
רציתי שיפסיד ממני כי בניתו לו ארמון ששזה
אלף פעמים יותר ממנו . . . . . ויכרכהו האיש
ויאמר לו החייתיני ויאמר לו אליהו ז"ל תן שבח
לבורא אשר עשה עמך תחסד הזה .

מעשה . . . . . שעשתה אשה טובה מכנות
העשירים אמרו חכמים ז"ל שהיה
איש בארץ ישראל שמו כלבא שכוע . ולמה נקרא
שמו כן שאם היה נכנס לביתו סכלב רעב הוש
זנבא שפע והיה רבי עקיבא רועה סאבו והיתה
לו לכלבא שכוע בת אחתייפה גבאיה ותאהב את
רבי עקיבא ותאמר קח אותי לאשה ויאמר לה
אני אעשה כדברך ויגד לכלבא שכוע ויחר לו
עד מאד וידר נדר לוי שלא יתן לם ממזונו כלום
לפי שרצה לעם הארץ ולא ששעה בתו לבד . וזאת

וישא אותה רבי עקיבא ולא היה לו כי אם מעט
תבן ששכבו עליו וינא' אותה רבי עקיבא וידבר
על לבה ויאמ' לה ראה ענייני ודלדולתו התאפקו
והוחילי לאלהים כי אם יהיה לי ממון אני אעשה
לך עטרה של זהב הם מספרים יחד עד שקרא
עליהם קורא ואמר יש לי אשה הרה ללדת ואין
לי כסות כמה שתלך אולי תעשה עמי חסד ותתנו
לי שו כסות ויענהו ר' עקיבא אין לי כלום כי אם
מעט תבן קח חלקך ויאמר ר' עקיבא ראי שדיח
שאיך הקורא אליהו ז"ל ויהי מימים ותאמר לו
אשתו שמעני אדוני וקח ענתי ולמד תורה וישמע
אליה וילך וילמוד תורה מרבי יהוש' ורבי אליעזר
שתיים עשרה שנה וישב אל עירו ועמו י"ב אלף
תלמידים וישמע אדם מחרף אשתו ואומר לה
שמעתי כמה שעשה עמך חביב שנשאת לרעה עם
הארץ שלא היה לך בגון ועת שנאך והלך לדרכו
זה שנים עשר שנים ועווכך אלמנות חיות
ותאמר אשתו רבנו יושב עד שתיים עשרה שנה

• אחרות

תאמרת כשאזע כל זאת ל' עקיבא חזר למד רשון
ולמד יתעיה סנים פער שנים אחרות זיטכ אל
ביתו אחריו בן זעמן ארבעה ועשרי אלף תלמידים
ויתרדו זקס העיר לקדחתו ויב' כטבור גדול ולא
דעו מיהיה זיטלח להגיד לחשתי ותחפון לבאת
אליו ולא היה לה מה שתלב' זולתי בגדים קרועי'
ותאמר לה אחת משכנותיה קחי כסותי זה ולבשו
ותאמר לה יודע צדיק דין דלים ותגא לקראתו
ותפל על סניה ויגשו התלמידים להסירה מלפניו
ויאמר להם הרפו לה כיון ששה מרה לה והיא
סבבה עליו ללוד ערה שלידתי ושלמדתם אתם
וישמע כלבא שכוב כי איש חכם בא לעיר יבא
גם הזת לקראתו לשאול לו אזלי יתיר לו מתנדרו
סהיה ענב על ביתו שהיתה בחוסר כל וישחלו
האיש וחודיעהו נדרו ויאמר לו רבי עקיבא מפני
עם נדרת נדר זה אמר לו מפני שגאסה לאיש
שאינו הבוץ גה ולא היה לו לא תודה ולא ממון
ויאמר לה רבי עקיבא נחם היה חכם כמוכי העת

פוהר זה אמר לו חם זשלוס כי חם הים קדח
 אפילו פרק אחד היויתי מותן לו חני ממדי
 ויאמר לו אני יחתקך בעל כתיך זיקס אליו זישקהו
 ויחכקהו זיתן לו חני שמוכו זיעש לו עטרת זכב
 באשר אמר לה ויושיעם הק' בה מערתם והרבה
 שערס והונס ראה כמה גדולה הגיע לאיש הזה
 מרוב חכמה שלמד מתוך עניות הרבה

מעשה   בתלמוד חכם חסיד ועצו בקס
 מאלהיו להודיעו מויהיה אחד
 מחכריו בעולם הבא זינס ימים דבוס והרבה
 תפלה ותחנונים עד שנאמר לו בחלום הללם
 פלוני הקטב מחכריך זיקקן משנתו דואב ונאנת
 סר וועף ויחזור שנית להתענות ולחלות את פני
 זו ויאמר לו בחלום כבר הודעתך שחכריך הוא
 בעולם הבא פלוני הקטב - כשמוע דבר
 זה כדהם אנאנת וככה בכי גדול על דבר זה זשמע
 קול קורא מהשמים לולא שאתה חסיד ויפברך
 מעשים

מעשים טובים כי בןמות אתה ומדוע חרה
לך על שאמרתי לך שהקצב הוא מהברוך הידעני
את אשר עשה זה הקצב והמעשים טובים שלא
בדבר כל אדם לעשות ומעלתו מעלה גדולה בעול
כנא יקם התלמיד כבוקר יופלם לחנות הקצב
ותן לו שלום וישב עמו ויאמר לו רצוני שתודיעוני
מעשיך וחסדך בשלמך ויאמר לו אדוני אתה רוא'
פלהכתי וממ שארבי אני נתן החני כנדק והחני
ספרתם בו נפשי ונפש בתי ויאמר לו התלמיד
אנשים רבים יותר מזה נותנים כנדקה אבל
פגועתני אם עשית דבר גדול שלא יוכל עשות
כל אדם וארוש הקצב שעה גדלה ויאמר לו
אדוני וכדתי דבר שעשיתי היחס כמה שנים
ויאמר לו מה היה בדבר ויאמר היותי יום סיומים
מתעבק במלאכתי והנ ארח גוי באם וכמ שבוי
בה רבים וכיניתי נפשי קטנה בזכר באר נפש
ואקרב אליה ויאמר לה בתי למה תבכי
ונמה תגעקי ותאמר לי אדוני וסודות

מביתו וסמנו ונאמר לו ביום הזה כל בני ישראל
ישמחו בשם ה' ויבואו בני ישראל וישמחו בשם ה'
וזהו הכוונה לזאת במקום יחידים שאפילו מיד
הערלים וכשמעו הכריזתך לבני ישראל וזמלתו עליהם
ואומר להם החדש הזה ואמתי כי אני אבדתי ואלך
למדינתם ואקנה אותה כדמי הרבה ואביא כדמי
יותר מאמנתי וזהו הנשבע בתי כי שנים זהבאיתיה
לביתי ואלבסתי עד סבבתי ויהי לי בן יחיד מאי
ועשרים שנה ויהי החסד דברתי צדק ספקתי
ופיסתיו כדכרו תמנו ואמר לנו בני קבל צנתי
ועשה חטתי ואלה רבתי למען יסב לך כעול הזה
וכעולת הכהן. אחר לי אבני אמוד שם מצבה
כי לא אבנההם אבן וסמנו ואמר לנו בני
שתלא אלה הנעשה הזאת לאסה ואני אעשה לכם
בגדי סוחרים וסוחרים חסובים אחר. ויאמר לה בני
כדרך עשר הטוב כענין וישמח לבו ויבן כבודו
ואתקן כל צורכי חס איתו ועל שרדן שכלל חסדתי
ועשיתי סעודה גדולה לחוסה ולא הנחתי מכל
בני שרדו אחר שלא בא לחוסה וגם כל העניים

כ את העבוי' ככל' בני הש' כדו שלא יתבוי'
איש למיהם מאכלים ומעדנים ויאכלו וישקו
ממנו ויטויו לב אולתו שאלתן היא שלא יתחברו
בלום והאמר להם אחי כמה תעשו כה שמה מנחת
במטעמי שום דבר של דוש והאמרו לי חס ושלום
פולח ראינו מעולם טובים מהם אבל העני הו'
פסעכ' עמנו צוב' ודמע וככה מהעת שישב בכח
של בן אנו לא כוכל לאכל מפני אנהתו ואתחה
בידו ואוסתיה לחץ ואומר לו אחי כמה הרעו'
לי ולמה תעצוב בכך החופה הודיעני מה לך ולמה
רע לכךך נתל סבמה ממני כל' אם יש עליך חוב
אתן לך ואם אמה צריך הלנוס אל' לך ויאמר אין
לי על ראש ואני צריך להלוא'. אבל אני בוכה
על הפער שנתתי אותה לכך שהוא מעד פלוג'
אמי יקשהתי גושה היום כמה עמי וקיא מאות'
לי ואני אהדיה והנה מעד קדושה בידי ונבוא
השגו ואסא כדבריו ואומר לנוהים לך אנת כנער'
הואת ותאמר לי ראייתיה פעם אחת בבית אביה

על איה
כמה עמי וקיא מאות'
הואת ותאמר לי ראייתיה פעם אחת בבית אביה

וראיתי בגופה אות כך וכך כמקו פלוגי וסאמתי
לדבריו ואומר לו התחזק והתאמץ כי אני אעלה
סאויך ואקד את בני ואומר לו בני אתה עשית
רעוני כנערה הזאת ועתה מלא מאווי בכל מה
שאומר לך ויהיה לטוב לך ויאמר לי כאם עשיתי
רעוק בן אישה ולא אמרה את פיך ואומר לו
הנערה הזאת היא מקודשת לכלפיך . וכבר
ראיתי שטר קדושין והנה האיש שקדם ככלן והי'
אמורה לך ופשה רעוני שתתן לה כל מה שעשית
לה מכבדים ותבטיסין ותתן אותה לבעלה ותזכה
לשכר טוב ואני אתן לך טובה מזאת ואעשה לך
כפלים מזה ויאמר לי בן יעשה כאשר דברת והי'
בן וסביא את האיש האורח ואת הנערה ואעמיד
בחופה זה שושבינו לפניהם ויברכו ברכ' מזון
וברכת נישואין ואתן להם כל מה שהיה בכית
ואזנא עליהם כל טובכם כפי שתקנתג לבני
וישבו עמי ימים רבים שמחים וטובי לב אין
מחסור כל דבר שכתו עמם ונתתם עד שרבו

והנהגתו יאמר וקראת דתו ויהי דברו ידוע
לעולם לעולם ואתם גם אתם תזכות וסדה לרוך
ואתם גם בעולם ושאלתו לכל ככל עת לעיניו
דרכו בעלמם ושאלו התלמיד כרוך אתה לוי
שתגיפאת לבבי ושמתו כי אתה מחבירי בעולם
פנה . וכן סביב נדקם ונענב ימים רבי מפני
שאלתו לו שתקו בעולם הבא עם פלוני הספר
שכינו והיו כותבין לאביו שלם לכל ערב שבת
ויאמרו לו בחלום העכו האיש הזה יש כוונתו
משוכחים שלם תוכל לעשותם והו עשה מקום
מיוחד לגשים להקפם שלא תגלה לפני האנשים
ויש לך דבר רחב ומקום הקום שלם כו בקבוס
רבים וכשיקח אשה ילביש אותה לה לפי שלא
יסתכל בה ויעד יש לו מקום חזק למאות וישימו
עם מחירו עם מעט ואם הרבה ומו שמיץ לנו מה
שתקו פלא בוסה ויעש כל צרכו ויחך להרכו
והוא לא ידע מי נתן לו או מי לא נתן לו כלום
לפיכך הרחיק המקום ממראה עיניו וכליל ופתח
נוקח מה סימנא ויתפרנס עם אנשי ביתו ויתן

בנדקה

כצדקה מקנתו של כן הוא זוכה להיות כמוהו
מיטב כשיניו ותשקט נפשו ותמור
מגמתו ואחתו .

מעשה... בתלמוד אחד שהלך פעם אחד לכל
והיה לו מעט ממון שהרוויח בעמל
וכעצבו וכל ערב שבת לשיר ונקט איש כאמן
לתת לנהמטן בפתרון עד יום ראשון והלך לבית
הבלסט ומצא איש אחד מתפלל לפני הדיבר
מתעטף בצינות ובראשו תבלין ואמר לא חמבא
בעולם חסיד כמו זה להפקיד לו ממוני ומתק
עד שסיום תפלתו ויתן לו שלום ואומר לו אדוני
איט בר ואורח עתה כאחיו ויש לו מעט ממון חולני
אפקיד אובד אנג-כי מאמן אט קד וישלח יד
ויקח את הבוס ויוליככו לביתו ואבא אלי עס
ראשון ואומר לו עשה עמי סדר ותן לי כיטי שאני
חסן ללכ לרדכו וואחד לו מנ אחי כעל ראינד
פעולם ואיתי יודע מה אמת אומר לא מעט ולא

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

וְיִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל הַצְּעִיר וְיִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל הַיָּתוּם

הרבה בשמי הדבר הזה ותקרי צפשו למן ואנך
מר בחמת רוחי סר וועף כואש מממוני ואבכה
ואומר מה אעש ואנה אלך וממה אחיה ואשתום
כל יום ההוא וכל הלילה ואשכים עד לביתו
ואשים אותו ואתחן אליו ולא יכולתי עמו
ואלך לבית הכנסת כלילה ואעמוד ואתפלל ואדא
רבך השלמים לא האמנתי באיש הזה להפקיד
לרממוני אלא האמנתי בשמך הגדול והמורא
שלי חקוק בתפלין שכראשו יהי חסדך להושיעני
ולתכלני מהערה הזאת ואבכה בכי גדול ואישן
וארא בתלמי את אליהו ז"ל עומד עלי ואמר לי
אל תרהס ואל תתעבב השכם בבקר לבית
ואמאר לאשתי אמר בעליך שתתן לי הכיס שנתן
לי ערב שבת לצורך להחיותי וזה לך האו שאכלת
אין בפסח ולא עמיתם יום הכפורים ואיך
ואשכים בבקר ואעשה כדבריו כשמוע האשה
האות האת אהרה לאת לי ממנוי ואנך לררכי
שמח ושוכל לב ואתמה על האיש הזה ועל מעשיו

המסוגים

הַמַּשְׁתַּיִם. וְהָיָה שִׁתְּרִי כֵן וַיִּבֹא הָאִישׁ אֶל בֵּיתוֹ
וַיִּתְּאָמְרֵהוּ אִשְׁתּוֹ כֹּה אָמַרְתָּ אֵלַי אֶתְּחַד וַיֹּאמֶר תִּגִּי כִּי־ס
בִּטּוֹת כִּדּוּךְ וְכִדּוּן וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא שִׁלַּחְתְּעִי וְלֹא טוֹתִי
וַיִּסַּר בְּעֵינָיו שֶׁתִּגְלֶה קִלּוֹנוֹ וַחֲרַפְתּוֹ וַיֹּאמֶר אִם
כֵּן חָמַדְתָּ לְכִי וּנְחַזֹּר לְדַתִּיכֹן הֲרֵאשׁוּנָה וַיֵּשְׂאוּ כֵן
וַיֵּבְאוּ מִן הַכֹּלל כִּי הָיוּ בָּיִם וְנִתְּבַיְרוּ וַיִּשׁוּבוּ
לְחֵשֶׁר בָּיִת בְּתַחֲלַת לְפִיכֵךְ הִזְהִירָנוּ חֲכָמִים
זְכַרְוֹגֶם לְכַרְכֵּךְ לְהַסְמַר קֶאֱחָס סִיחִיָּה חֲנֵף כַּמְנַחֵה
הָיָה שִׁירָחָה לְכִנֵּי אֲדָם שֶׁהוּא חֲסִיד וַיִּשַׁר וְהוּא
חֲנֵף לִי וְלִכֹּל הַיּוֹמָרִים וַיִּמְרָד שָׂמָא הוּא מְכַלֵּם
אוֹתָם וּבְכַרְוִיתָא אִמְרוּ שֶׁבַע כְּרוֹסִיכֵי מְכַלֵּי
עוֹלָם

מַעֲיָה כַּשֵּׁנִי בְּנֵי אֲדָם שָׂרְעוּ לְנֶאֱתַת כְּדָרָךְ
רְחֻזָּקָה וְהָיָה לְהַסֵּב בְּזוֹר דָּגָן וַיִּפְקִידוּ
אוֹתָם אֶל חֲסִיד אֶחָד וְהִלְכוּ לְדַרְכֵּם וְהָיָה הַשְּׂמֵחַ
הָהוּא בְּשׂוּמָה זְמַלְוִלָה וּמְבֹרַכַת זִיּוּדָא הָאִישׁ
שִׁיעַפֵּשׁ הַדָּגָן וַיִּכּוּ וַיִּזְרִיגוּ אוֹתָם כְּשֶׁדָּה שְׁלֵוֹ וְהִכִּיָּה

אָתְכֶם בְּכֹהֵן בְּרַכָּה וַיִּחַסְפוּ מִמֶּנּוּ בַיּוֹם הַהוּא
בְּיָדֵי הַרְכָּה וַיִּנְחֹזוּהוּ בַחֲסֵד לְשָׁנַיִם רַבֹּת בְּאֵן
סֵנִי הַחֲנֻסִים לְפָנָיו וַיִּחַדְדוּ לֵישׁ אֵל לְעֵת
לְכָה וּנְסֵאלָה אֶת שְׂאֵי שֶׁהִבְקַדְתָּ אֲנִי הַחֲנֻסִים
וַיִּחַמְדוּ לֹא חֲבִירָה מֵהַיּוֹם לְמָה עָמִים כְּבָר נִקְבָּה
וַיִּקְעַפְּסוּ וַיִּחְרִישוּ וַיִּסְכּוּ יָמִים וְלֹא דַבַּר מֵאֲחֻזָּה
וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֶחָד מֵהֶם עַל הַחֲסִיד וַיִּשְׁאַלְהוּ
כַּעֲד כֹּהֵן דָּגוּן וַיִּחַמְדוּ לוֹ עֲשִׂיתָ מִמֶּנּוּ כֵךְ וְכֵךְ
כֹּחַ אֲתָם וְחֲכִירִיךְ וְהַכִּיאוּ לָהֶם וְהוֹלִיכוּ
שֶׁלְכֶם וַיֵּלֶךְ אֵל חֲבִירוֹ וַיּוֹדִיעֵהוּ וַיְבוֹאֵז שְׂמֵהֶם
וַיִּקְחוּ דָגָם עַבְרָכּוֹ אֶת הַחֲסִיד הַזֶּה עָלָיו כֹּחַ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כֵךְ אֶתְפָּאֵר

מֵעֵשָׂה פַעֲשִׂיר אֶחָד שֶׁהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים
וַיִּשְׁכַּעֲשִׂיתָ יוֹם פְּטִירָתוֹ מֵאֵה
מֵאֵת דִּיבְרֵי לְבַנָּיו לִימֵים יִבְתָּ קֶנֶת הַמִּמּוֹן מִיָּדוֹ
וְלֹא גִשְׁאֵר לֹא כִי אִם תִּחְקֹן דִּיגְכִין וַיִּתֵּן הַתְּתִק
לְטַבְּנִים וַיִּחַמְדוּ לוֹ הַקָּסָן מֵהַ אֲעִשָׂה אֲבִי אֵיךְ
תְּגִיתָי

ישיבני בלא פרוטה ויאמר לו אני נשבעתי לית
לכל א ואחד מהם מאה מאה ולא יכולתי לשבור
על שבועתי ונשאלו ליה חסדים ואקח מהם שלש
לתהדויבך בשעת פטירתך וחתן לך כהנשאלים
כילא חשבתי שינא המזון מירי ויש לי עשרה
חברים אתנם לך והם טובים לך מאלף דינרין
וינו את חבריך עליו ויקת האיש ויאמר וילכו ע
בניו לסחורה איש לדרך וישאר הקטן דואב
ונדקם לא ידע מה יעשה והוביא יט דינרין ולא
נשאר כי אם דינר אחי ואמר מה תעיל כה טובים
שהניח לי אחי ואמר לי מהם טובים לי מאלף
דינרין ויקח ענה ויקראם אל ביתו ומצא אליהם
הדינר בסודרה ויאכלו וישתי עמו ויאמרו איש
אל רעהו הנה פלוני שיחיק אהבת אחיו עמו
מבין כל אחיו אנו ראויים להחזיק באהבה ולא
לרפו ולבזלו חדר על כל מעשיו וחתנו לו כל א
מהם פרה מצוברת ומזון ותלמה הפרו ומכור
אזלם ויאסף ממנו וישתדל בסחורה ויברכהו

וייעצתה אמה מאד ויאמר אמת אמר אבי כו
 האחרים טובים להם מכל אמן שבעולם על
 כן יצא אדם לתרבות אהובים ולכבוד לעומרים
 ובן אהרן בן סגרא רכיס יהיו דורשו שלוש נלס
 סודך לאמר מאלף

סגור
 בחלמוד אחד שהיה את עצמו
 מפני שהשגשגו אותו פעם את
 נכנס לבית סכסא והניח תפלט בחורין הסמוכין
 לרשות הרבים ובה זונה ונטלתם והלכה לבית
 האדרש ואמרה להם ראו מה נתן לי פלו בשכרי
 כשגורע הדבר לתלמוד עלה לראש סגור ונסל
 נמות באוקה טעם אמרו אסור לאדם שיט ארבע
 אמות בלא תסלון ולא יניחם בחורין הסמוכין
 לבית סכסא • וחמסוד ברכה סאי בו שכרו
 הרכה מאד • באשר אמר רבי יוסף יסא חלקי
 עם מי שחוסדין אותו ברכה ואין בו ואמר דב
 כפא לרירי חסדו ולא הוה כיו • ונרד סיפסק

החשד

ה
ו
ח
ס
א
ד
י
א
ט
ק
ע
כ
ה
מ
כ
ב

החמד מעל החסוד ולא ירכו בו דברו בני אדם
ואם כפסקהחמד מסוס | אימת מלך או שלטון
איך לחסוד שכל חזק אם יהיו לו אויבים ושונאים
כאשר באמר ויקנאו למשה במחנה אלמד שכל
אחד קנא לאשתו משה הם מסוס שנאה הוא
דעבדיו ואמר כל החוסד בכשרים לוקה בגופו
ויש צנמרא דברים חשובים שאמר ר' יוסי ואגו
לואה לזוכרם הנה

אמר רבי יוסי והא חלקי עם גומלי פסוקי
דאמר ככל יום כלומר הזמירות
שקורין קודם התפלה ואמר והא חלקי עם
מקוימי שלש מעדות בשבת ואמר והא חלקי
עם מתפלל תעלה מנחה עם דאמרמי החמה
כלומר פרשתא דאמר והא חלקי עם
המתפלל מנחה יתיר לפי שרוב המסירות
מתפללים חוליה עם ואמר והא חלקי עם דאמרמי
ביום שבת דאמר והא חלקי עם מבני סני שבת
בשבתה עם מוטאי שבת בני פורני לפי שהיתה

טבריה בניה והיו מכניסין כסבת מכפור יום :
ותיתה כתיבוי צבא וכו' מוצאו את הסבת בלילה
ימני זה נקרא שמה צפורי סכורה כנפור בראש
הסדה אמר יהא חק' מיושב בית המדרש ולא
ממעמיד בית המדרש פגוש מחברו לבא לבית
המדרש ה' מהאומרים כבר גא בשמש נפסוק
מלקרוח על כן חנו נסים לא חפסק מלקרוח
עד שגמר ליה אמר מהלמידים להפסיק גלח אס
הני עבסת תפלה ואמר יהא חקן עם גבאי
צדקה ולא עם מחלקי סדק לפי שלא יתקו אותה
כהונן ואמר עוד שלא הסתכל בשלבו כל ימיו
פלא ראו קורות ביתו שפת הלוקו מרוב גישתו
וינוהגותו ומשולם לא ספר עש בכני אדם והביט
להחיותו לפי שספדו לשון הרע יצא לאחורית
גלא ואמר רבילות בני ישראל אספד בשמח
של הכיר גנוח סימטותיו כל בני ישראל אמר
עוד מצולם לא עכרתי על דעת ספדו
לני יצא עבדותי בקן ואם היו אומרים לי מבני
אלה

עלה לרוך ופרוש כפי הייתי פירש את כפי אף
על פי שאתחייב כנפשי ולא תעבור על דעת
חבירי וכן אמר ר' עקיבא כשהיה חבוס בבית
האסורין ככנסה שפתו עליו בלחם ומים ולא
הניח שר בית הסוהר להביא אליו אלא חבטו מים
ונטל ידיו בהן ורנה למות בבתא ונטל ידיו במו
כדי שלא יעבור על דעת חביריו ואמר מוטב
שאמות מית ועמתי ולא תעבור על דעת חבירי
ואמרו במש' אפי' אוקר אותך חמור נעיר בחמור
ואמר רבא לרבי אבהו כר מתי מתי לן המל' הזה
אנאמר ויחמי הגר שפחת ארץ הסיכה היא מפני
שרי גבירי על כן לא חיל' אדם במש' הקדמוני
לפי שיש להם עיקר מן אמת זה ואין דברי חכמים
ואמרו של' יתחבר אדם חל' עם הדומה לו של'
וילך עמו אל' ויאצלו ואמרו ויתקו אל' ויפתח
אנשים ריקים ואמרו חכמים אל' כל עוף למינהו
וישכון וכן חל' לדומה לו ואמרו המזוב לטחם
טחא המחוכר לססור טהור ואמרו לא לחכם

הלך זרויר אל עורב אלל מפני שהוא מינו
מאמנו לא ירבה אדם להקרוב את חבריו בזמן
שחבירו חפץ בתקרוב דאמר ליה רבא לר' אבא
בר מרי מנא האי מילתא דאמרי חיקשי קרית
לכד עמיתך ולא עבאי לך דחינורא רבא ושדי
פליה דא' ל' יען סהרתך ולא סהרת ואכל משלי'
בתלמוד רכיס י

מעשה באדם אחד שהיה עשיר והיה לו
שדה שעש אף כור והיה אותו עשיר
בזמן ק' כורין למעשר ומפריש כל שנה ושנה וכן
עשה כל ימיו כשחלה למות קרא לבניו ואם לו בני
דע מעד ונ' שאבי מוריש לך ענשה בכל שנה ושנה
אלא בורין הזהר שתפריש ק' כורין כאשר עשיתי
עמית אותו החיש ועמד הבן במקומו ועש' השד אף
כעין כאשר היה עוש' בחיי האב והפריש ממנו ק'
כורין בשנה שני כמתכל וראה הכן שהמעשר היה
דכד גדול נאם שלא יפריש לשנ' אחר כתמע' השד
ולא עשה כי אם מאה כורין נצטער עליו ושמע
קרוכיו

לפי שכן שיעט ולא הפריש מעשר כאו כולם
מלכו מלכותי לבני ושמחי אל כמדומה לי שאתם
שמחי בקלקלתי אל נצטעי עליך כי גרמת לך כל
הרע הוא יחפנו מה לא הפרש מעש כראוי היטב
בא ורא כי מתחיל כשב הסד לידך היו ב' ח' זה ב'ה
כהן שהי המעשר חלקו ליתן לעניים ועבשיו שלם
הפרש חלקו לו היה חכה ב'ה ואת כהן שאין סוד
עוש מה שהי עוש מתחיל שק כריון והפריש לך ק'
כורין והינו דכתי' איש קדושת לו יהיה ונו' :
מעשה באדם א' שקמה שתי פרות וגדל אותם
והאכילם והשקם לשזבע ותלמדכ לעמוד
באכועיהן כלי לחו ממקומם ויהי היום ותכרה
האחת א' הגדה ותבורתה לא וזה ממקומ וידאג
האיש עליו כעלה וידה' ולקץ ימים אחר שכתואם
ממ חזרה לאכום ולמקומה וישמח האיש שמה
ויוסף ככליל לתת כה' ותהי מעיניו מכוכרת
מהראשונה לפי שחזרה אלת נהוא מיואש מעתה
תמוג שלם שבח ליהל בורא עולם .

Regio delle due Sicilie.

M. M. Maffia Segretario
di Sua Maestà, p. 470. 48.

M. Mahmud Jem Sanhedrim

Handwritten text in Hebrew script, appearing to be a list or record of names and titles, possibly related to the Sanhedrim mentioned above. The text is dense and difficult to decipher due to the image quality.

ספר אלרד הדני בשם י
אלהי ישראל

והתבח שמו של מלך מלכו המלכים הכ' השבחר
ישראל מכל האומות ונתן להם תורה ומצות
והכדולם משבעים לשונות וטוה אותם לקיים שש
מצות ושש עשרה מצות לקיים כל מצוה ומצוה
בזמנה וכל זמן שישראל עושין רצונו של מקום
לא שלטה אבהם אומה עד שעמד ירבעם בן נבט
חטא והחטיא את ישראל ועשה שני עגלי זהב
ונחלקו במלכות בית דוד וכונס עשרת השבטים
ואמר להם קומו והלחמו עם רחבע ועם ירושל
אמרו לנו ג'מה אנחנו כלחמים עם אחינו ועם כן
אדונינו דוד מלך ישראל ויהוד אמרו זקני ישראל
אין לך בכל שבטי ישראל גבורי חיל כי אם
שכט דן מיד אמר לבני דן קומו והלחמו עם
יהודה אמרו לנו בחיי דאג כן אחינו אין לנו
עושין מלחמה עם אחינו ולא נשפור דמם

א ה ס ז ח ט

לכם • מיד נטלו בני דן חרבות ודמחים וקשתות
ומסרו ענמן למות ולעשות מלחמה עם ירבעם
עד שהנילם הכה משפיקת דמי אחיהם והיו
מסדתיקכם לפני ה' והוא מרין כוסו ונאזו לארץ
קמחים ואחד פן יתעצמו על ארץ מצרים להחריב
ולחרוב כל יושביה :

אמרו להם נשיאיהם והלא כתוב בתורה לא
הנאפו לרזותם עוד-והיאך אנו יורדין למצרים
ועתה היו יושבים על אדום ועמלק ועמון ושמעו
שכתוב בתורה הבה מנע ישראל מלהורי גבול
כתן להם הבה רוח יענה טובה והיו עולוי בכהר
פיסון נוסעים על הגמלים וחונים עד שהגיעו
לארץ כוס ומנאו אותה ארץ שמנה וטובה שרות
וכרמים גנות ופרדסים ולא מנעו בני דן לשבת
עמם וכתתו להם ברית והיו בני כוש פורעים
להם מס לישראל ונאבו עמהם שנים רבות עד
שפרו ורבו עד מאד ועוד נסעו שלשת שבטים
מישראל נפגלו גד ואמר והיו נוסעים וחונים

במדבר

כִּלְדָּרְךָ עַד שְׂכָחוּ אֲנִי גְבוּלֹת וְהִרְגוּ בְּאַנְשֵׁי כּוֹס
 הָרֶבֶה מֵאֲדָר מֵהֶלֶךְ ה' יָמֵי לֵל ד' יָמִים וְהֵסְנִלְחַמְתִּי
 עִם שָׂכַע מִלְכַּמֵּת עַד הַיּוֹם וְהִלְלוּ ד' שְׂכָטִים דָּן
 נִפְתְּלֵי גֵר וְאִשְׁרֵי הֵם חֹנִים בְּחֹוּלֵה הַקְּרוּמֵי אִשְׁרֵי
 שֵׁם הַזֶּה בְּבָנָיִם וּבְקִינִים וּבַעֲזָרִים בְּמִלְכַּת
 פְּרֻוּיִם מִמְּלָכוֹת הָרִימוֹת יִשְׁמוֹ שְׂכָטֵי אֱלֹו יְדוּהֵם
 בְּעוֹדָף אֲוִיבֵיהֶם וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה עוֹשֵׁן מִלְחָמָה
 עִם שָׂכַע מִלְכֵימֵת וְשָׂכַע לְשׂוֹנוֹת וְהִנֵּה שְׁמוֹת אֶרֶץ
 תִּיִּבְיָא וְקִמְטוּא וְקוֹבָא וּמְרָא־גִיָּא וְתַקּוּל וּבְכַמ
 וְקִרְקוּא וְהֵם מַעֲבַר לְנִהְרֵי כּוֹס לְקִיִּים נְכוּאָת
 חוֹזִיו מַעֲבַר לְנִהְרֵי כּוֹס וְהִלְלוּ הַשְּׂכָטִים יֵשׁ לְהֵם
 זֶהָב וְכַסֶּף וְרַבְנִים וְנַחֲן וּבָקָר וּגְמֵלִים וְחִמּוּרִים
 הָרֶבֶה מֵאֲדָר חֲזוֹרְעִים וְקוֹרֵיִם וְיוֹשְׁבֵיִם בְּאֵהֲלִים
 אֲנִי יֵשִׁים וְחִיִּים מְגֻבּוֹנֵי גְבוּלֹת מֵהֶלֶךְ ד' יָמִים עִם
 ד' יָמִים וְהִנֵּה הַיָּמִים חֲנִיָּה כִּי הֵם בְּמִקּוֹסְסִים שֶׁל
 פִּירוֹת שְׂחָתֵי הַרְמוֹט וְכֵס מִלְכֵם עִיזֵי־אֵל בֶּן
 מִלְכֵי־אֵל יֵשֶׁה הַגְּבִיָּה הַגְּדוּלָּה וְקוֹלֵאֲמֵנֵי הַהֲלִיָּה
 וְכֵס הַשְּׂכָטֵי־אֵל הֵם עֲבוֹן בֶּן מִיִּשָׁאֵל מִשְׂכָּטֵי אִשְׁרֵי

כ"ה 5 2 ואלרבע

יו"ת תתמ"א

וארבע מיתות בין דין שמדות על אנפניהם ובעת
אשר יבקשו לנא למלחמ' וצעק הצוע בקול השופר
וינאו עם שר הצבא החיילות מאה ועשרים אלף
פדשים ומאה אלף רגלים והנה ארבעה שבטים
או כל חדש וחדש יוצ' שבט א' מהם למלחמ' והשבט
עומד לשם ג' חדשים לסוף ג' חדשי כל מה שיביאו
משלל אויביהם יחלקו עם שבט שלהם ושבט בני
דן מכני' שמסון כחול הים מהלך ד' ימים והנה
הם גבורי חיל ועת' ילחמו יאמרו לא טוב לגבור
היכום ופיפיה הייחום ימות הבחור ואל יכום
יחזק לבו יי' חזקי ובטחי ונשקי וכהדור חרבי
תהמה רוחי בקרבה להראות משושי בפיפיות
סוכי כמה פעמים שבית נשי כוש וכבן ממתבחין
במלחמה וכך הם עושין עד משל ג' חדשי וחוזרין
ומביאין את כל השלל למלך חוזיאל ומחלק את
הכל עם כל ישראל השוכניט בארצם גם כותגין
לכל שחזא חלקה' וכן בשלשה חדשים אחרים
יוצא שבט נפתלי ועושה מלחמה ובשלשה חדשי'

א 4 5 3 אחרים

אחרים יוצא שבט גד ובשלושה חדשים יוצא שבט
אשר עד משלם שנים עשר חדש וחזורין חלילה
ועוד שבט משה רבינו הנרית ענדה ונקר' כמו
שבט ינום שנה מע' ז' ירבה בירא' ה' והנחל סוכב
עליהם מהלך שלשה חדשים על ג' חדשי' מרובע
והם שוכבים בבתיים מקוארים ובנינים הדורי'
ובאגדלים והם יבנו לעצמם ואין עמהם דבר
טמא ועיף טמא וחיה טמאה או בהמה לח חיה
רעה ולא וכוב ולא שועלים ולא פרעושים ולא
כנים לא נחשים ולא עקרבים ולא כלבים ולא
שום מזיק זולתי טאן ונקר' וצאנס יולידו שני
פעמים בשנה וזורעי' וקוצרי' ולהם גנות ופרדסי'
וכל מיני פירות וכל מיני קטני' ואכסויחי' וקושאי'
וככלים רשמים וחטים ושעורים ומאחר ימנאו
ק' והם בעלי אמונה בעלי תורה בעלי משנה בעלי
תלמוד ואגדה ותלמוד שלהם בלסון הקדש ופך
הם שוני' ככה למרונו רבותינו ולמרונו חכמינו
עמי יהושע בן נון משי' משה מפי הנבורה ואונס

יודעים

יודעים תנאים ואמוראים יהיו בבית שני מפני
 שלא השיגום ולא ידעם ואינם יודעים לדבר
 כי אם כלשון הקדש ומחמירין כיון כסף וממה
 שהחמירו רבנן כהלכות שחיטה וטריפו בדברי
 סופרי החמיר משה רבינו יותר מדברי סופרים
 ואינם לשבעים בשם עד שתגא בשמתם ועל
 פיהם יחרה אפס על מי שקשקע בפניה ויוציאו
 אותם ויאמרו להם אי עניים למה אתם גושאים
 הזכרת השם על פיכם הכל על פיכם אם פס
 הוא תאכלהו או מים תשתהו הלא תדע שבעו
 שבועה בניכם מתים כשהם קטנים וכן יזהירו
 הכל לעבוד אתם באימה ובראיה ובעים לבב
 שבני משה עבד יי מארובין יאמם ויתיו מאה
 שנה או מאה וכשרים שנה לא בתולא בין ימות
 בחיו אביו וישיגו לג' או לארבעה דורו ויראה
 לנפשו בניס ונכדים וצאנאים והם חורקים
 וקוברים לפי שאין להם עבדים ושפחות
 והם בעלי חנויות ויש בתיהם מסגרת ואונם

סוּגְרִים אֹתָם בְּלִילָהּ בּוֹאִין בְּנִיחָם לֹא צַבֵּ
וְלֹא אֲוִיב רַע וְלֹא שׂוֹם נֹזֵק וְנֹס כֵּן נִעְרַקְסוּן
הַזֶּלֶךְ עִם הַמַּקְנֵה מֵהַלֵּךְ כַּמָּה יָמֵי וְאִינוֹ סְתוּר
כְּלוּם לֹא מִן הַלְּסָטִים וְלֹא מִן הַשָּׂדִים וְלֹא מִן
חַיִּים רָעִים וְלֹא מִן כְּלוּם נֹזֵק בְּעוֹלָם מִפְּנֵי שֶׁסֶם
קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים שֶׁבֶט הַלְלוּם הֵם עִמְלֵי בְּתוּר
וּבְמַבּוֹת וְעִדְיוֹן הֵם בְּקְדוּשָׁתָן שֶׁל מִשָּׁה רַבִּינוּ
לְפִיכֵךְ נִתֵּן לָהֶם הַקְּנָה כֹּל וְאֵת וְעוֹד אֵינֶם
בּוֹאִים בְּנִי אֲדָם וְאִין בְּנֵי אָדָם מֵאִים אֹתָם שֶׁ
אַרְבַּע שַׁבָּתִים הִלְלוּ שֶׁהֵם יוֹשְׁבֵי מַעְבַר לְנִהְרֵי
כּוֹס וְרוֹאִין אֹתָם אֲלֵנו אֲתָנוּ וּמְדַבֵּר עִמָּהֶם
וְנִהְיֵם סְבִיבֵינוּ בְּנִיחָם שֶׁכְּתוּב בָּהֶם לֹא סוּרוּ טָאוּ
וְעוֹד יֵשׁ אֲנֵלִים כַּסֵּף וְזֶהֱבָה הִרְבֵּה מֵאֵד וּוְאֵינָם
פִּשְׁתֵּן וּמוֹבְדָלִים תּוֹלַעַת שְׁנֵי וְעִשִׂים בְּצִדֵי כְּאִים
וּמַעֲשִׂים וְהֵם כִּינִיאת מַזְרִים כַּפְלִים וְכַתְּלֵי
כַּתְּלֵי עַד אִין קֵץ וְרוֹחַב הַנְּהַר סְבִיבֵינוּ קֵץ אֲמַם
כַּמְטַחֵנוּ קֶשֶׁת וְהַנְּהַר מֵלֵא חוֹל וְאֲבָנִים בְּלֵי
מֵים וְהַאֲבָנִים קוֹלֵם יִרְעִים כְּרַעַם וְקוֹל גְּדוּל אֵנוּ

כְּגִי

שכלל את רוח סבד וכלילה ישמע קולו עד
מאלך חצי יום ויום שם משיוכות ויקבצו כלם
לחנם אחד ויסקו מהם ארצם ואותו וגם ישראל
בו רגיש ועל כל סביכותיו יברוחו כל מיני
עופו טהורו והנהר ההוא מאבני ומחול ירעי
כל וימי המפא וכשפ' ישבו ויבזח ומיד תעלה אש
פזיבו הנחל מערפ' שבת עד למוצאי שבת ואש
תלהט ליהט ולא יזב' אדם לנבוע חל תנח' ומשני
עברי הנחל כמו חצי מיל והאש מלחך כל מה
סיש ריש סביפות הנחל עד שתטאכו את הארץ
וד' שבטים הללו דן ונפתלי גד ואשר עומדים
עם מקניהם אצל שפת הנחל לבחז' את צאנם כי
היא ארץ שטוחה ומיסוד ונקייה שלא יעלה בה
לא קיץ ולא ירק וכשיראו שבט משה הם מתקבצו
ועומדים על שפת הנחל והם נועקים ואומרים
אחינו שבטי ישורון הראונו הנמלים והכלבים •
והיאמורי' ויאמרו כמה ארוך גמל זה וכמה ארוך
שארז וכמה קטן זכבו והם פותבים שלום אלנו
לאלנו

לאכלו - ובא אליכו נדיקו זה ששמו אלרד ונתן
משכט דן וכקש לנצאת דרך מישור ללכת להצד
לכל בני ישראל המפוזרים בארצות ולבשר אותם
נחמות טובות * וכך היה יציאתו מעבר לנהר
כום היה נכנס כים הוא ואחר משכט אשר כרי
לסחור עם אנשי הספינה ולקנות מהם בגדים
ותבשיטיהם וככנסו שניהם בספינה קטנה הם
ונעריהם ונשתברה הספינה בחצי הלילה וימן יו
להם לשני האנשים האלה לוח אחד והיו עילום
ויורדים כים עד השליך אותם הצל אומה אחת
ששמה אמרנום והם כושיים שמורי כעורב בעלי
קומה והם אוכלים בני אדם כשנטלו הדיוקים
הללו היה אותן האיש שמן וכריא מעוב מאר
מיד לקחו ואכלו אותן כשהוא חי והוא טען
וכזכה ואומר אוי לה לאמי על גוית לבי ועל
סמחרני ונצרו למיתה משונה שהכושיים אוכלים
את בשרי אחר שאכלו אותן חסיד ונטלו זה הסר
אלרד הדמי ופתגו איתי בקולר עד שיכריא ויהיה

בארזי נבב מדונת משונע ועומי כפש וקחוי
בעלי מוסים יכרתו הדרכים לך יחוסו על אדם
ואין להם מחיה כי אם השלל והם גבורי מלחמה
ואחד מהם ינצח מאה ושכט שמעון וחצי שכט
יהודה בארץ כוזרים והם עד אין חקר ועד אין
מספר והם יקחו מם מעשרים וחמשה מלכויות
וישגד מהים מעאלים פורעין להם מסי וזה הנריק
שכף אלינו שמו אלדר בן מחלי בן יחזקאל בן
חזקיה בן עלון בן אבנר בן שמעיהו בן חפר בן
סור בן אלקנה בן הלל בן אפרים בן טוביה בן
פרת בן עזון בן נעמן בן טעם בן טעמי בן אונם
בן גאול בן סלד בן כלב בן עמרם בן דורות בן
עובדיה בן אברהם בן יוסף בן משה בן יעקב
בן כשור בן אריאל בן אשר בן אחיב בן שלם בן
אליהוא בן אהליאב בן אחיסמך בן חושים בן דן
בן יעקב אבינו הקדו כרוך הוא הוא שחודיענו
נא נחמות טובות כשכיל אחינו עשרת השכטים
שקדוש כרוך הוא יקבץ נדוהנו מארבע כנפות

הארץ

סארוך לבי' המקד' עם כל ישראל חברי' ונאמר אמר.
סגר איגרות סללו מד אלדרדזה לסגדר שנת מ
ושגם וזה סב שרד מלא תורה ומצו' זאס ישג ארס
עמו מכקר עד ערב לא יפסו לטונו מסצמי תורה
בלשון קדש ומתקי' הכריו מדכש ונופ' נופי' הכה
יתן לו שכר טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

נס מעשה ק. זה ה' ישראל על ג' יי' זוריה:

מעשה שכא מלך אח' על ירוסלים בארבעים
אלף גבורים ויגר עליה ימים רבים
ויקונו בני ישראל במצוק ובמנור והיו כנרת
גדולס והיתה בירושלים נערה מכנות הנביאים
וכראותה כי גדל השבת וענס הנער ותגס
כפסה בכמה ותנא עם שפחותיה ותגע עד שער
העיר ואמרה לשומרים פתחו שערים אולי יעשה
ע' עמי ככל נפלאותיו וחסדיו ואחרונ' את הכופ'
הזה ויושיעו ישראל על ידי ויאמרו לה לא נפתח
שאנו מסחדים שמא אהבת אתד מפרשי המלך
לסתגא

התפארה לו או שאם תתחלמות על העיר ללכת
ותאמר להם הן וזלזום אלא אני ברוחם בראשי
שמים שישונוני עם סאות הזה ותשבע להם בתי
אלשי ישראל וסתחורו השערים ותבא עם טפחיה
ותקך עד שנגל שמלך ותבה לפניו . והנערה
יפה עד מאוד ותראות הנה המלך נשאה חן
בעיניו ותשא חן וחבר לפניו ויפאר לה המלך
מוחת בתי אי אזה באת ואנה תלכי ותהמר לו
אני מוכמת הנטאים ושמעתי מאבי שחכבוס הת
העיר והתפוש אותה . ואבא לבקש על נפשי
ונפש בית הכי למלטם כשתקח את העיר ויהמר
לה המלך תכבי אעשה כדברך ואני רומה לקחת
אוחך לי גאסה ותהמר לו הרוני השלך הנטל
סחת שפמוסוך עשה הטוב כשינך אכל חודים
אדוני המלך שהנני גלה לערב הני רחמיה נטביל
מה אתי שפדך יפרכ פברחו בתי נשים
הלכות למעק צללי יפיעו פנו ואל ידברו טמו
מטוב ועד רע דהלך נטבול והסוד הנול ודבר

המלך

המלך להעשות כן • וישמח המלך מאד בגש
ובבשורה ויאסוף את כל שריו ויעבדו וישמח
להם משתה זימת מן היין וישכר וישכב ויירדם
וילכנו כולם איש לאהלו ולא נשאר עם המלך
זולתי הנערה והשפחה ותכנו הנערה לכת
בשמים וינקם ותשלום את המלך ותכרות ראש
המלך ותסר ראשו ביריה ותלכנו שתיהן ותעבורנו
במחכה ואין דובר להן עד שהגיעו לשער ירושלים
ותקרא את השומרים ותאמר להם פתחו השער
כי הקיפה עורמי והרגתי את האויב ולא האמינו
לדבריה והיה למלך שר אחד מסריו שהיה אומר
למלך חדל לך מאומה זו אל תגורם ואל תתגר
בם כי אלהיהם אלהבם ולא יסגירם בידך ראש
מה עשה לאשר היו לפניך למלכים ושירים מס
היתה אחריתם והיה פה בר למלך תוכחות עד
שקצף המלך וינו לתלותו ולקשרו חי אבל שער
העיר • ובראות הנערה כי אינם מאמינים
לדבריה • אמרה אם לא תאמינו לי הנה השר

סתנו

יבאר את ראש המלך

וברום זיפתחו את הסער ויראו את
 המלך אשר סגלו ויכירה ויאמר ברוך יי אשר
 חסדו חותו בידכם והצל חסדכם מידו וישמח
 בהכר בעיר ויתקבצו בחורי ישראל ובכורים
 ויקחו חרבות ביד וינאו עד המחנה קודמי בקול
 גדול שמע ישראל וגו' ויראו אות חנסי המלך
 וילכו לשהל המל ויראו כימת גבור ועוזו את
 חלמיה וזאת סודתה זאת מיל ויחלשו וירדפוס
 יסר עד חנסי עשוקי כסלו ויכוזו מהס כזה
 לרוב מלך ויתקבצו זקני ישראל וחכמיה ויבואו
 בית ה' ויברכו ויהללו את יי המטי להם מאויביה
 המושיע כעת צרת ומקוי דברו להם וזכרתי אני
 את צדו יעקב וכו' הוא כרחמיו ועשה עמו
 נסים ונפלאות כאשר
 עשה עם אבותינו

הם בירא

מעשה

AUTHOR _____

NO. 5675

TITLE _____

פ'לחנא ד'קדס
ד'קדס ד'קדס ד'קדס

RR _____

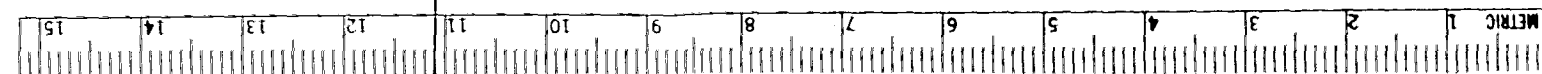
IMPRINT 1648

CALL NO. _____

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION